

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ (สามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๓ คนเป็นองค์ประชุม
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม มีสมาชิกยังไม่ได้ปฏิญาณตนมาวันนี้ เจ้าราชบุตร
โปรดยื่นชันทำคำปฏิญาณตามข้าพเจ้า ซึ่งจะได้อ่านคำปฏิญาณ

พ.ท. เจ้าราชบุตร ณ เชียงใหม่ : ข้าพเจ้าขอปฏิญาณต่อที่
ประชุมวุฒิสภาว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยทุกประการ

ประธานวุฒิสภา : พิจารณาเรื่องคำแถลงนโยบายของรัฐบาล
ต่อจากวานนี้ ว่าด้วยการพาณิชย์

พระสารสาสน์พลชั้นตรี : เมื่อวานนี้ เราได้อ่านถ้อยแถลง
หรือเจตนาใจของกระทรวงพาณิชย์ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรชองเศรษกิจของสภานี้
คือความรอมรอมคอบ เพราะฉะนั้นจึงต้องพยายามขอความชัดเจนจากท่าน
รัฐมนตรีให้ชัดแจ้ง เราไม่ใช่จะเห็นเขาหาเงินจากเงินของกระทรวงพาณิชย์
จากทั้งที่จะเด่นแจ้ง แต่จากทั้งที่รวมมมือ เหตุฉะนั้นก็ท่านได้อธิบายมาเมื่อวัน
ก่อนคือวานนี้นั้น ข้าพเจ้าพอใจและเคารพข้อ ๑-๓ ของข้อ ๓ นั้นต้องขอคำ
อธิบายต่อไป ในข้อ ๒ ที่ว่าจะดำเนินการเพื่อลดค่าครองชีพของประชาชนตรง
อยู่ข้างมากที่สุดนั้น ข้าพเจ้าขอถามว่าจะทำอย่างไรจึงจะลดค่าครองชีพได้
ข้อ ๓ จะส่งเสริมการส่งออกสินค้าออกไปขายในต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น เพื่อ

LIRT

ให้ได้เงินตราต่างประเทศไว้ใช้เพียงพอแก่ความต้องการนั้น ท่านจะมีอำนาจ
 อย่างไรหรือไม่ที่จะไม่ ต้องขอแบ่งส่วนเงินตราต่างประเทศจากพ่อค้าผู้ตั้งของ
 ออกไป เพราะนั่นเป็นเหตุอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ของแพง ข้อ ๔ การส่งเสริม
 การค้าภายในประเทศให้เป็นมกแผนเพื่อประโยชน์ของผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้บริโภค
 ในชอชนคามรรมคาปรโยชน์ของผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้บริโภคนั้นยอมเป็นปฏิบัตย
 คอกันอยู่ เว้นแต่จะมอชบายที่แนบเนียนแถมคาย ซึ่งข้าพเจ้าขอยากจะทราบ
 หนึ่ง การส่งเสริมสินค้าออกยอมเป็นการส่งเสริมสินค้าเข้า เพราะ
 ภาเราขายของเขาไม่ได้ เราซื้อของเขาไม่ได้ เราขายเขาได้เท่าไร เรา
 ซื้อเขาได้เท่านั้น เมื่อเช่นนั้นขอถามว่าท่านจะมีวิธีการอย่างไรในการส่งเสริม
 สินค้าออก เช่นขายเขาออกเป็นคน ข้อใดโปรดกรุณาให้ท่านอธิบายให้แจ่ม
 แจงเพื่อเป็นเหตุผลดีให้เรา รัฐสภาเวลานี้ได้มานนโยบายอนนไปดี

พ.ต. กวาง อภิวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอประทาน
 คอบทรวุฒมนตรีพาดนชย ข้อ ๑ ในปัญหาที่ว่าเราทำอย่างไรที่จะให้ราคา
 สินค้าเวลานี้ตกลง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านสมชิกผู้ถามกคงจะทราบอยุดว่า
 สินค้ากเป็นอยุเวลานี้ ราคาของมมนนชาพเจ้าเข้าใจว่าไม่น่าจะเป็นราคาแท้
 จรงหรือกควรจะเป็นจรง เพราะตามชรรวมคาเวลานี้จะให้ตกได้ชงยามปรกติ
 ยอมเป็นไปไม่ได้ แต่กาคควรจะมีราคาจรง ที่เรียวกวราคาจรง ของกสินค้า
 ก้าในเขตบัจจุบัน แต่สินค้ากเป็นอยุเวลานี้ ข้าพเจ้าเข้าใจกาท่านคงจะ
 เข้าใจว่าสินค้าเวลานี้มกคอยหลายตั้งหลายชง ออกชงหนึ่งเป็นปฏิบัตย
 ชงทางราชการนเองททำให้สินค้านส่งชงกว่ากควรจะเป็น เมื่อเป็นชงน
 ทั่ว เราจำเป็นจะต้องเก็บญทชแรก กคือว่าสินค้าเรากต้องหาตั้งฐาน
 ทาทข้าพเจ้าได้ปรกษาคนกมอยุดว่า สินค้ากเพียงมกหลายชงคือ ๑. การ
 ชนตั้งโค่นค่านาชาคพง ๒. การทเงินตราชงเราราคาตั้งอยุ มนคพง
 นพคตงสินค้ากต่างประเทศ แต่ชงออกชงหนึ่งกคือว่า การททางราชการค
 ระเบียบชงตัวเองโดยไม่มีมาเติมอ คือหนนพคค้ายหนึ่งไม่มีหนนออกค้าย

หนึ่ง เห็นภาพของตัว นอร์โร สำหรับสินค้าต่างประเทศทั้งหมด ถ้า
 เราออกสต็อกของเหล่านี้ได้แต่เดิมนักค้าจะถดถอยไป อีกอย่างหนึ่งคือถ้าเรา
 ไม่ยอมให้สินค้าที่พิมพ์เพื่อเขามาแล้ว เงินตราที่เราจะซื้อสินค้าจากนั้นก็
 สำหรับในต่างประเทศ สินค้าที่ไม่ได้ผลิตในเมืองเรา ส่วนสินค้าที่ผลิตใน
 เมืองเราแทน ความจริงคนก็เท่ากัน คนก็เท่ากัน ไม่ได้มีใครมาแย่งเราอีก แต่
 ถ้าไม่มันจึงแพง มันไม่ใช่อัตนน้อยลงไป เมื่อควรวาดรูปในเมืองเรา เรา
 ก็บอกถ้าพวกมันช่วยกันคน แต่เดิมนักพวกนั้นก็ไปหมดแล้ว ราคาก็ยังอยู่อย่าง
 นี้ เดิมนักก็เกิดชวนว่าสินค้าเหล่านี้หลายออกไป เพราะฉะนั้นราคาของนัก
 การเหล่านี้ แต่เราจะกันให้ได้ ๑๐๐% นั้นไม่ได้ เมื่อเรากันไม่ได้ ๑๐๐% เพียง
 แค่ ๖๕% ก็พอแล้ว สินค้าเหล่านี้ก็จะอยู่ในเมืองเรา เมื่อเราจะออกสต็อก
 สินค้าเหล่านี้แล้ว เราต้องให้สินค้าที่มีระดับราคาให้คงไว้ได้พอเพียงเสียก่อน
 ถ้ามันเหลือเอาไว้ก็ให้ออกเท่านั้น นี่เป็นสำหรับสินค้าในประเทศ

ทั้งการที่จะซื้อจะขายอย่างที่ท่านสมาชิกได้ถามว่าถ้าเมื่อเราขายไปเท่า
 ไรก็ได้มาเท่านั้น ถ้าไปตัดต่อผลิตก็ตัดการกีดกันสงคราม ก็จริงเมื่อครั้ง
 ก่อนก็เป็นอย่างนั้น แต่ถัดตัวแล้ว เมืองไทยคงจะรวมรอยไปนานแล้ว
 เพราะสินค้าเราออกได้มากกว่าเขา เขาก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เขาจะเข้ซื้อถาวร
 ก็จะซื้อสินค้าเขามาจากต่างประเทศเหล่านั้น เราก็น่าจะเพียงพอ ก็คงให้
 สินค้าเขาเข้ากับขาออกของเราให้มันบรรจวนี่กัน แต่ที่เราลำบากของเดาน
 เขาเหล่านั้นใจความเป็น อธิการคือเราไม่ได้ จากตัวสินค้าเหล่านี้หรือสินค้าอะไร
 ที่เราควร จะพยายาม ผ่อนผันภาษาอกรให้ มันเขามาก ทศกึ่งไม่ใช่ ของพิมพ์
 เพียงอย่างรถยนต์ ตุ๊กตา กระเป๋าพลาสติก ซึ่งไม่มีความจำเป็น มันเป็น
 ความจำเป็นของคนพวกหนึ่งพวกเดียว ซึ่งเป็นเรื่องที่จะหาโดยวิธีอื่นได้ ถ้า
 เราออกสต็อกอย่างนี้แล้ว สินค้าต่างประเทศที่เราเอาใจความออกแทนสินค้าใน
 ประเทศซึ่งอุปโภคบริโภค เยอรมันก็ผลิต อเมริกาก็ผลิต เม็กซิกันก็ผลิตก็
 ไปแต่เดิมน ไม่ใช่ อย่างนั้น คนที่ผลิตมันไม่พอสำหรับความต้องการของ

ประเทศเรา ถ้าเราได้จำกัดด้วยวงเงินที่เราขายของออกไปเป็นจำนวนน้อยหรือ
จำนวนมากกว่ากัน สิ่งที่เราทำเป็นคือตามความจำเป็น ของคน ๑๘ ล้าน
ไม่ใช่ ๒-๓ แสนคนถ้าเราทำอย่างนั้น หนักก็จะเบา คือเราจะให้
ของเหมือนกันของส่งกรรมมันไม่ได้ แต่ถ้าเขาเห็นว่าข้อที่ ๒ ที่เรากล่าว
พอจะทำให้ได้อย่างนั้นแล้ว

ประการที่ ๓ ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้บริโภคคนมีความจำเป็นเป็นปัญหา
เรื่องการผลิตซึ่งเรากล่าวกัน ๑๘ ล้านของเรา คือการ เราทำอะไรผลิตของ
เราใช้ ได้ในเมืองเรา แต่เขาเห็นว่าทำไมเราจึงไม่พอ เขาเห็นว่า
เป็นเพราะเรื่องการผลิต ท่านจะเห็นได้ว่าทางเรือของเราในระหว่าง ๑ ปีที่มี
สงคราม เรือเยอรมันหัวแดงอะไรที่ขนส่งไม่ได้อเมริกา มีแต่เรือยหรือ
ลงไป เรือกลไฟที่ลากจูงกันอยู่ลงไป นี่การขนส่งทางน้ำ ส่วนทางบก เรา
หันมาดูรถไฟก็ปล่อยภาระมากจนสงคราม ที่ท่านสมาชิกถามท่านก็เป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจในเวลานั้นท่านคงทราบคำว่า เวลานั้น
รถไฟของเราก็คือ ๆ กับความขัดข้องทางนั้น เมื่อเราถูกกระทบกับปัญหา
สงครามโลกขอมมี รางที่ขาด โรงซ่อมก็ซ่อมไม่ไหว เหล่านี้คือ เป็นการผลิต
สมรรถภาพของการขนส่งมากขึ้น เมื่อการขนส่งมันลดอย่างนี้ Capacity มัน
ลดอย่างนั้นแล้ว การขนส่งคำสั่งไปเช่นนี้ทำให้เกิดการแพงของสิ่งของอยู่ใน
ตัวท่านจะเห็นว่าบางแห่งมันมีบางแห่งมันก็ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นเราจะอ่าน
กับ factor อีกอันหนึ่ง คือการขนส่ง และท่านจะเห็นว่าถ่านหินของเราเมื่อ
ก่อนเราซ่อมก็อาจจะเป็นกอง แต่อย่างไรก็ตาม ถ่านหินก็เป็นถ่าน
หินหนึ่ง ท่านจะเห็นได้ว่าอย่างกับถ่านหินที่บรรเทา มัน นามพงษ์จะตั้งถ่าน
ในตอนที่แล้ว แต่ถ่านหินก็ไม่มีพอกับการสงครามแล้ว ท่านจะเทียบกับถ่าน
สงครามแล้ว เวลานี้เราจึงไม่พอ เพราะของยังแพงอยู่และเวลานี้เรา
บรรเทาของเขามาเยอะ แล้วจะทำให้การขนส่งดีคือเราขึ้นค่าระวางจ้างหิ้ว
ตัวจังหวัดความมากเขาน step นี้เราจะต้องแก้ไขเสียก่อน ผู้ผลิตกับ ผู้ค้าจึงเป็น

ที่คล้ายกันไม่ได้ เป็น สแตบิลิตี เอกซ์เชนจ์ (Stability Exchange) ที่เดียว แต่ก่อนชาวเราไม่ค่อยถนัด แต่เวลาดึงคลังถามได้ว่าเขาจะทำอย่างไรในเรื่องนี้

พระเพชรวิศว์ : ชาวเราอยากจะเวียนถามว่าบริษัทพาณิชย์จังหวัดของจังหวัดต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมมีความเป็นอย่างไรกับที่ขุดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นชาวเราอยากจะถามท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ว่า บริษัทของพวกนี้ จะยังคงมีอยู่หรือจะดำเนินการจะตั้งเดิมอย่างไรให้ชัดเจนอีก ขอทราบนโยบายต่อไปด้วย

พ.ต. ทวี อกษ์วงศ์ นายกรัฐมนตรี : เรื่องมีกฎหมายที่จังหวัดนั้นชาวเราไม่ค่อยเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์กระทรวงไหน เคยเป็นประธานมาทั้ง ๗๖ จังหวัด แต่ว่าความเคลื่อนไหวของชาวเราอยู่ ๒ เวลาครั้งแบ่งเป็น ๒ แผนก แผนกความเคลื่อนไหวในทางทฤษฎีนั้น ชาวเราไม่เคยถามปัญหาในการตั้งบริษัทจังหวัดนั้นและแจกออกไป ๗๖ จังหวัดนั้นเป็นการตั้งทางทฤษฎี ไม่มีปัญหาข้อใดเลย แต่ในชาวเราได้เอียงในฐานะเป็นมาแต่เป็นจำนวนที่กว่าที่เป็นประธานกรรมการ ท่านจะเห็นได้ว่าคนที่มาเป็นประธานกรรมการเพียง ๓๕ บาท ๕ มี จนกระทั่งเป็นนายก ๆ เพียงได้ ๕ เดือนมานะเอง เงิน ๓๕ บาทท่านจะเห็นได้ว่าไปไม่รอด ทำไม่จึงไปไม่รอด คือว่าอย่างนี้ คือว่าท่านจะไปเป็นผู้ของกลางแจ้งไปแล้ว บริษัทกลางจังหวัดนั้นก็เลย เพราะฉะนั้นผู้ที่ทำงานของเขาในการค้าอย่างเก่งที่สุด แต่ที่ท่านคนอย่างนั้นไม่ได้ แต่ขอให้ท่านต่อนักคิดว่าในระหว่างคนไทยเวลานี้เราหาได้ไหม ผู้จัดการที่เก่ง ๆ ๗๐ แห่งไม่มีการบริหารกลางก็ขัดข้องกรรมการบริษัทกลางจังหวัดก็ช่วยอำนาจเราหมด จะคุมเองคุมเองแล้วหมั้นไม่ไป การที่จะเอาไปแล้วก็หมั้นกันไม่ออก เมื่อหมั้นไม่ออกก็พบบริษัทต่าง ๆ ทยอยไปไปด้วย ชาวเราคนเคยเป็นประธานกรรมการบริษัท ๗๐ จังหวัด

แต่คนซึ่งหัดไม่ได้เลยทั้งหมด เวลาเขาใจว่า ๘ จังหวัดแต่ละเท่าไร
 ไม่รู้มันยัด คือพอไปได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมันเป็นเรื่องอย่างนี้ก็เป็นเรื่องหา
 เรื่องการขัดเคือง แต่คนใช้ไม่ได้ ตอนที่ลงมาหมื่นเขาพวกกฎหมายไป
 ทั้งหมด เขาไปทั้งหมดก็ เรียนรฎกกฎหมายเข้ามาข้าง โกงเจ้าแล้วมัน
 รฎกกฎหมายและจะไม่ออกขังเจ้ใหญ่ มีคนค้าขายที่ไม่เคยกฎหมาย ถ้า
 โกงก็พอจะจับได้ พอมาในคอนท้ายเขานักกฎหมายไปได้ ถ้าโกงแต่โดย
 พ้องไม่ได้ใหญ่ เมื่อครั้งกระนั้นทำอย่างไรเคยตกลงว่าอย่าเอาผิดที่ความ
 หมายไป ข้าพเจ้าเคยให้สร้างบัญชี ข้าพเจ้าเป็นนาย ๓ ครั้งหนึ่งสร้าง
 บัญชีไม่ได้จึง อังคกรยุบ หมนไปหมนมาเขาใครก็ข้อสงสัยเพื่อจะทำให้
 เรียบร้อยก็เลยเห็นว่าหลวงชำนาญ ๓ ที่เป็นต๋ามชกทง โน้นท่านถ้างมาใหม่ก็
 เคยให้ไปช่วยอบรม เมื่อดีแล้วก็ไม่ได้เขาอะไร ไปแจ้งจนบ้าน หลวงชำนาญ
 ก็ไปจับตัวการมาด้วยความยากมัน และดำเนินการด้วยความสำคัญสำคัญ
 ความบริสุทธิ์อย่างจริงจังตลอดมา เทาที่ข้าพเจ้าเรียกมา แต่จนบัดนี้
 การต่างก็ยังไม่ได้ผล เพราะฉะนั้นมันก่อนรัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลก็
 แยกมาถึงตอนหลังก็พวกพ่อค้าคณะหนึ่งก็คิดไปอีกว่า ๑. เวลาเรากดถ้ง
 คิดจะทำอย่างไร เพื่อให้ปลดปล่อยจากภาระของรัฐบาลไปเสีย แต่
 เรื่องชดเชยบัญชีไม่มีคนชดเชย เราควรรวมบัญชี ๘๐ จังหวัดมาทำให้ชดเชย ก็
 ไม่มีคนเขาใจบัญชี แต่ผู้ชดเชยบัญชี จะชดเชยทั้ง ๘๐ จังหวัดก็หาไม่ได้
 จนบ้านหนึ่งบุคคลก็ยังไม่ต้องบ้าง อะไรบ้าง และไปหมด ผมคิดว่านโยบาย
 ของผม ผมชอบ อยู่ไม่ได้แล้ว ทนเราทำตั้งแต่คน ไม่ใช่ตัวผมจะตำหนิ
 ครั้งนั้นเลยมาเดี๋ย เราตั้งตน ๓-๒-๓ แล้วก็คอยชดเชย ๓-๒-๓ ชดเชยตัว
 แล้ว เราไป ๔-๕ แล้วก็ไป ๖-๗-๘ อย่างนี้ แล้วก็มี ผลที่
 คอยเป็นคอยไป แต่เราจะไม่ทำอย่างนี้แต่เดิม เราไม่อ่านที่ต๋มหนึ่ง ว่า
 ที่เดียว ๘๐ จังหวัด ก็เคยสมดังที่เคย แต่ผมมีขยงไม่ยอมตกลงก็ด้วย
 สำหรับความเห็นของผมเวลานี้ นอกจากท่านต๋มชดถ้งต่างๆที่เคเห็นเหตุการณ์

LIART

มาถึงจะแนะนำวิธีอื่น ผมเองก็จับค้อยเถิดตา ต้องยบแทน ๆ แต่ควรยบค้อย
และพยายามทำให้เร็วที่สุด ใครจะทำอย่างไรก็ทำเถิด วันหน้าฟ้าใหม่เรา
ก็คิดว่าใหม่ของเราให้เรียบร้อย สำหรับจังหวัดต่าง ๆ เราก็ยบยมนจังหวัด
ที่เดินดี ภายในจังหวัดนั้นเขาจะรับบริษัท เข่งบริษัทไปเป็นบริษัท ๆ ไม้
ก็ได้ และโครงการนี้ที่เสนอมาอยู่ในเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เขา
เองเวลานักกำลังพิจารณาอยู่นะ ยบนะยบตะ เพราะถ้านับไม่อย่างนอก
รัฐบาลก็แย่.

นายอาทร สังข์วัฒน์ : เมื่อวานตามที่ท่านนายกได้แถลงเกี่ยว
กับกระทรวงพาณิชย์ ในข้อว่า จะสนับสนุนสินค้าเราออก ให้ได้เงินตรามาพอ
เพียงกับความต้องการและจะได้เงินตรามาแบ่งกับพ่อค้าผู้ส่งออกบ้าง
เมื่อเป็นเช่นนี้พ่อค้าผู้ส่งออกซึ่งสินค้าเขาจะต้องส่งสินค้าไป จำเป็น ก็ยกแถบประเภท
การส่งออก เช่น ๑. เกษตรกรรมก่อสร้าง ๒. เกษตรกรรมคมนาคม
เช่นรถบรรทุก รถยนต์บรรทุก ๓. เกษตรกรรมพืช และเกษตรกรรม
ศึกษาเช่นนี้เห็นสถานเป็นดังจำเป็น เพราะฉะนั้นพ่อค้าผู้ส่งออกซึ่งสินค้าเขาได้
ไม่ได้ส่งสินค้าออกเช่นนั้นก็ไม่ได้เงินตราจากรัฐบาล เมื่อไม่ได้เงินตรา
จากรัฐบาลแล้ว ก็จำเป็นจะต้องหาซื้อในราคาแพงกว่าอัตรารัฐบาลมาก
เมื่อเป็นเช่นนี้จึงอยากจะ ขอเรียนถามท่านนายก ว่าทางกระทรวงพาณิชย์จะมี
นโยบายที่จะหาเงินตรามาช่วยเหลือผู้ส่งสินค้าต่างประเทศจำเป็นหรือไม่.

พ. ต. ฉวาง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : มีปัญหาเรื่องนี้ สำหรับ
ที่รัฐบาลต้องการเงินน้อยเวลานี้ กับปัญหาข้อ ๒ อัน คือ ๑. เราส่งนาม
ที่เอามาใช้จริง ใช้จ่ายกันมากน้อย อีกอันหนึ่งก็คือที่รัฐบาลตั้งส่ว
ส่วพาน ของที่จะใช้ซ่อมมะพร้าว ๒ อันเท่านั้นนอกจากนั้นเราให้เงิน
ให้กับพ่อค้าไป แต่ระเบียบเดิมจะเป็นอย่างไรผมไม่ขอพูดนะ ผมเองได้
ยินมา แต่จะเป็นข้อเท็จจริงอย่างไร ก็ไม่อยากจะปรกปิดว่า เราจะต้อง

LIRT

แก้ปัญหาให้โลก เงินที่จะให้พ่อค้าสำหรับของจำเป็น เหมือนอย่างการ
ตั้งผ้า ตั้งรถบรรทุก ตั้งของจำเป็นในการครองชีพ ทำให้ความล้นดกถดถอย
ความล้นดกโดยส่วนรวมมีมานาน เราจะต้องพยายามให้ท่านผู้สนใจเงินที่
เราได้มา แต่ถึงเราไม่ได้เขกขบปรืดของออกไปก็ตามใจ เงินที่เราเขย
จากผู้เขกขบปรืดมากมาให้ ทำให้ไม่ต้องซื้อเงินของตลาดมืด แต่จะ
ทำวิธีไหนก็ต้องช้อน เพราะมีหลายวิธีด้วยกัน ในคอนนัคคีความท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะให้ความสว่างมากกว่าข้าพเจ้าในคอนนัคคี
แต่ความคิดเห็นไปในเชิงเดียวกัน.

พระมณฑลวิมลศาสตร์: ตามที่ท่านนายกได้ชี้แจงว่าจะปรับปรุง
การขนส่งให้ดีขึ้น ข้าพเจ้ายกข้อใดในปัญหาเฉพาะหน้าโดยปลัดช่วยใน
ชั้น คือการขนส่งทางรถไฟ แต่ก่อนจะลาปรกคดีเราต้องการจะขนส่งสินค้า
เราไปติดต่อกับกรมรถไฟโดยตรงที่จะส่งสินค้า แต่มาบัดนี้เรากระทำเช่นนั้น
ไม่ได้ เพราะว่ามีองค์การขนส่ง และแม้จะไปติดต่อกับองค์การขนส่ง
ซึ่งผ่านองค์การขนส่งไปหากรมรถไฟอีกทีหนึ่ง ก็ยังไม่สะดวก จะต้องมี
เอกชนอีกต่อหนึ่ง เป็นอันว่าเราจะต้องผ่านคนต่าง ๆ อีกถึง ๒ คนกว่าจะ
ขนส่งได้ นี่เป็นเหตุหนึ่งทำให้การขนส่งแพง จึงอยากทราบว่าการรัฐบาลมี
นโยบายจะแก้ไขปัญหานี้โดยเร็วประการใดหรือไม่ขอหนึ่ง ออกข้อหนึ่งมี
ปัญหาเฉพาะหน้าว่า ทางรถไฟสายเหนือสะพานบ้านตาวราชคใช้ไม่ได้
รัฐบาลหลายรัฐบาลมาแต่ก่อนบอกว่าจะรีบซ่อม ๆ แต่ข้าพเจ้าไปเห็นมา
ด้วยตาเอง รู้สึกว่าการซ่อมถนนหรือขามากที่สุด ค่อย ๆ ทำทีละเด็กละ
น้อย ๆ ขออย่าถ่วงเวลาน้ำที่จะมาจากภาคเหนือที่จะมาลงในฤดูเร็ว ๆ นี้ คือ
สินค้าล้นดกจะเน่าเสียหายมากกว่าจะมาถึง หากไม่รีบซ่อมสะพานให้ทันการ
แล้วสินค้าอื่น ๆ ก็แย่ ข้าพเจ้าจึงอยากทราบว่าการรัฐบาลจะรีบซ่อมสะพานให้
ทันทางที่พอขนส่งสินค้าล้นดกและอื่น ๆ มาได้หรือไม่ และเวลาน้ำหลากมา

LIART

รวมมอกรมวิธานน้อยแล้ว อยากทราบว่าจะให้ทหารมอรวมมอช่วยซ่อมสะพานให้ทันความต้งการได้หรือไม่.

นายกวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ขอประทานตอบว่า การขนส่งนั้นเขาทำไว้หลายชนิดหลายเชิง ข้าพเจ้าไปทางเหนือ คล้าย ๆ ะโรนั้น เขาเรียกว่า พ.ร.ม. ะโรนั้น เพราะว่าต้งตั้งเฉยขนส่ง ในการขนส่งเพื่อความสะดวกของการขนส่งในกรณีรถไฟให้สะดวกขึ้นนั้น เราจะพิจารณาการขนส่ง แต่ในขณะคือ ๆ มาเขาเรียกว่าคานาอะโรนั้น ไม่เกี่ยวกับต้งตั้งการขนส่ง เวลานี้กระทรวงคมนาคมกำลังจะจัดการกันอยู่ และผู้อำนวยการขนส่งกำลังพิจารณาอยู่นั้น เป็นการแก้ปัญหาต้งตั้งส่วนหนึ่ง ต้งตั้งการขนส่งเขาทำอยู่ในแง่ทว่าเพื่อจะให้สะดวกในการขนส่งตามทว่าจาต้งตั้งถนนหนก ผมเข้าใจอย่างนั้น เมื่อท้งเขาทำอย่างนั้นแล้วเราจะพิจารณาว่าจะเรียบใหม่ให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ส่วนสะพานบ้านต้งการนั้นอย่างทว่าเขาจะขยายแต่เมื่อกล่าวจากเชียงใหม่มาจะได้กนกกันกึ่งกนใหญ่ เพราะการขนส่งไม่พออย่างทได้เรียนต้งตั้งปัญหาต้งตั้งบ้านต้งการนั้นเป็นสะพานใหญ่สะพานหนก ไม่ใช่ปัญหาเวลานี้ ไม่ใช่ต้งตั้งด้วยแรงคนไปต้งตั้งสิ่งของทเขาจะมาประกอบต้งสะพาน ทว่าท้งมาได้ ทว่าจ้ทำกันได้ เพราะฉะนั้นทางกระทรวงคมนาคมได้ปรึกษากันอยู่แล้ว ถ้ามทางรถไฟต้งตั้งต้งคนเขาจะมาทางรถไฟกันั้นนว่าเราจะเสร็จได้ประมาณเดือนมกราคม เพราะฉะนั้นถ้าสะพานเสร็จการขนส่งก็เรียบร้อย เพราะสะพานม้งแปนต้งกัน้อย ระยะกวางหน้อย ถ้ามีททางไปช้อย ก็เท่ากับเขาต้งก้องไปไว้ แต่ผมคนไม่มื เขาก้ขนส่งก้เดินไปเดินมาไม่ได้อะไร ถ้าปัญหาต้งตั้งเราไม่มี เราจึงเข้ามาไม่ครบ เพราะฉะนั้นเมื่อครบแล้วถ้ทางรถไฟไม่พอเราก้อาจจะขยทหารช่างไปช้อยได้ ทนทางรถไฟกันั้นนว่าคนของเขาพอ แต่ต้งของแม่ต้งจะประกอบทต้งสะพานนโตตาชา นเราก้เร่งรัด

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : เรื่องหลักค่านิยมที่ผิดที่ท่านถามก็แล้ว แต่ปัญหาใหญ่ที่เขาใจว่าข้าพเจ้าจะควบคุมข้าพเจ้าจะไม่ทำในเรื่องบัญชีข้างจับตักแต่น แต่ทว่ากรที่เราจะส่งเสริมเราไม่ควบคุม เราส่งเสริมสิ่งอะไรที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องใช้ เช่น ฝิ่น ข้าพเจ้าไม่ไปถึง มหิรเพราะมันลำบาก คนที่จับกับบอกว่าจำเป็น คนที่ไม่จับกับบอกว่าไม่จำเป็น แต่ฝิ่นทุกคนจำเป็นต้องใช้ เพราะทุกคนจะแก้ฝิ่นไม่ได้ต้องมุ่ง เพราะฉะนั้นมาต้องส่งเสริมให้มากเขาจะได้ถูก ส่วนคนที่ส่งเสริมของปลาสลิดก็ จะส่งเสริมคนหรือ ๆ มาชนนทานไปหลายต่างก็ตาคามีเกิด แต่ตาคีต่าง ข้าพเจ้าจะให้เรื่องฝิ่น ข้าพเจ้าเขาใจว่าข้าพเจ้าไม่ควบคุม แต่อย่างอื่นนั้นข้าพเจ้าไม่ส่งเสริม แต่ควบคุมแล้วจะเป็นอย่างไรท่านว่าผลเสียหายมาก กว่าผลดี ก็ข้าพเจ้าจะต้องตั้งเจ้าหน้าที่ ไปดูกระเป่าปลาสลิดหรือหัวปลาสลิด แล้วไปทำเป็นอย่างไร แต่ทว่าข้าพเจ้าไม่ส่งเสริมในการให้เงินโดยเรท เอกทเซนส์ แต่ที่ท่านจะขอไม่ชัดของ การชัดของกเกิดเรื่อง ก็ขอเรามี ตำรวจก็จะเป็นเจ้าเขาหรือ เราไม่เป็นเจ้าเมื่อเรามีตำรวจมากก็จับกันมาก แต่ทว่าขอจำเป็นอย่างฝิ่นหมม อย่างฝิ่นง อย่างยวักษาโรคอะไรอะไรที่ เรขายอมรบกนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าใครทงนจะก็ยงว่าไม่จำเป็นหรือจำเป็นไม่ ไต นี้ทางรัฐบาลก็จะให้ อย่างกระตาะเราส่งเสริม เพราะฉะนั้นท่าน ผู้ถามก็ทรงกันแล้ว ก็ขอเราจะไม่ข้างจับตักแต่น แต่ที่มาได้อย่างไร ก็ไปอย่างนั้น แต่ส่วนเรื่องอื่นก็ว่าไปตามเพลง.

ประธานวุฒิสภา : พุคักมีมานานแล้ว จะมีใครพูดข้อนี้ข้อ หรือ ไม่

ไม่มีสมาชิกจะพูด

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีใครพูดขอไปเป็นอันผ่านข้อนี้ไป ข้อนี้เรื่องการคลัง

๑๙.๕๓ น.

พระยาอรรถกรมนุนต์ : สำหรับนโยบายการคลังของรัฐบาล
 นั้น เท่าที่แถลงมายังคลุมเครืออยู่มาก ในข้อที่ว่า "ขอ ๑. ระเบียบของ
 การคลังขึ้นใหม่มีการคุ้มครองเงินทองไว้ใหม่คง แต่จ่ายได้เฉพาะเพื่อ
 การที่กรมทนายอนุญาตให้จ่าย" เป็นเรื่องสำหรับการภายใน ซึ่งภายใน
 ๓-๕ ปีทานจะทำได้เพียงไร ไม่สู้สงสัย แต่ทว่ายังข้อใจในเรื่องการคลัง
 เท่าที่คิดมาแต่ระหว่าง ๑ หรือ ๒ ปีนี้ เท่าที่ตามความรู้น้อยของข้าพเจ้า
 ในเรื่องนี้รู้สึกว่าจะอาจจะเป็นการเสียหายแก่ประเทศอย่างใหญ่หลวง และอีก
 ประการหนึ่งก็คือว่า บางกรณีก็เป็นที่น่าสงสัยว่าจะผิดกฎหมายเสียด้วยซ้ำ
 การคลังเท่าที่คิดมาแต่ที่เป็นข้อเท็จจริงที่สุดก็คือ เงินทุนหมุนเวียน เงินทุน
 หมุนเวียนนั้นแต่เดิมมา มีอยู่เฉพาะในกรมย่อย ๆ คือสำหรับไปทำประโยชน์
 อะไรเล็กน้อย คชระหว่างจำนวนเงินไม่กี่บาทเสีย เงินจำนวนเหล่านั้นเมื่อตั้ง
 งบประมาณไปให้กรมแล้วก็ใช้จ่ายภายในวงกรมนั้น และใช้เจ้าพนักงานงกิน
 เงินเดือนของรัฐบาลนั่นเอง ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์เหล่านั้น มีการควบคุม
 พอเพียงไม่ให้เกิดการเสียหาย แล้วนอกจากนั้นสำหรับในทางที่เรียกว่า คชบริ
 ษณ์ คชการน้อยเนื้อต่ำใจ ในข้าราชการก็ไม่ค่อยจะมี แต่ระหว่าง ๒ มิน
 เหตุใดไม่ปรากฏแน่นอน ทุนหมุนเวียนนี้มีจำนวนมากมาย ยกตัวอย่างเป็นคณ
 ๑. เงินทุนซื้อข้าว ใช้เป็นจำนวนคงที่ร้อยล้าน และองค์การควบคุมคลังสินค้า
 หลายองค์การ จนกระทั่งในกระทรวงมหาดไทย มีทั้งองค์การ คชการจัดการ
 ซื้อข้าว องค์การขายข้าว ประการที่ ๒ คือเหมือน อ.จ.ส. นี้ก็เป็นจำนวนเงิน
 เขาใจว่าคงร้อยล้านเหมือนกัน นอกจากนี้ก็มีอีกจำนวนหนึ่งเรียกว่า เงิน
 บำรุงหรือบำรุงชนบท ซึ่งเป็นจำนวนคงที่ปีละ ๒๘ ในเวลาที่มีระยะจะ
 เหลือปฏิบัติการเพียง ๒ เดือน เงินจำนวนนี้เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ กระทรวง
 มหาดไทยดูเหมือนจะไม่รับผิดชอบในฐานะที่เป็นเจ้าของชนบท และทั้ง ๆ ที่
 เวลานี้เขาใจว่าคณะประธาธิบดี คิดทามาเป็นรัฐบาลอยู่เวลานี้ก็คิดคำนวณ

เงินจำนวนหนึ่งไม่มีประโยชน์อะไรที่จะตั้งไป เพราะเหตุว่าทำอะไรไม่ได้ แต่ว่าถึงสักผู้แทนระหว่างนั้นก็ได้ผ่านเงินจำนวนนี้ไป เงินซึ่งผ่านไปแล้วเช่นนั้น ถ้าในบั้นหนึ่งใช้ไม่หมดหรือไม่ได้ใช้ เท่าที่เขาจะเปรียบแต่เดิมมาจะต้องคืนถึงหรืออย่างไรในตอนหลังข้าพเจ้าไม่ค่อยจะทราบ ด้วยเป็นวิธีการคลัง และต่อมาเงินจำนวนนั้นก็ปรากฏขึ้นมาในงบประมาณปี ๕๐ อีก แต่โดยคลังจ่ายหรืออย่างไรไม่ปรากฏ

ทันที บัญหากเกิดขึ้นโดยที่กระทรวงมหาดไทยไม่ได้เป็นเจ้าของเรื่อง บัญหาว่าจะจัดการอย่างไรกับเงินเหล่านั้น ในเวลานี้ได้ตั้งกรรมการทวราชอาณาจักว่าจะจัดการอย่างไร เท่าที่ทราบมาหลายจังหวัดดูเหมือนมีการโต้เถียงไม่ทราบว่าจะจัดการอย่างไรกับเงิน ๕๐ ล้าน ส่วน อ.จ.ส. จะทำอะไรมาบ้างไม่ปรากฏชัดเจน เพราะรู้สึกว่ามันไม่ค่อยได้มีการแถลงการณ์ให้ราษฎรทราบ ในเวลานี้แล้ว รมต.ท่านายกคงจะหนักหนาเพราะว่าท่านเป็นประธานกรรมการ เท่าที่ทราบแน่นอนจะขอคืนค่าอันได้ไม่แน่ชัด แต่ว่านาน ๆ ก็ขายเสียครึ่งหนึ่ง เช่นทางกรุงเทพฯ แล้วส่วนที่เงินจำนวนหมื่นหมื่นเหล่านี้เช่นของ อ.จ.ส. นั้นมีชาวมาเลย์ ข้าพเจ้าจำได้เมื่อมีการแถลงของรัฐบาลครั้งหนึ่งว่าถ้าให้ไว้ ดูเหมือนว่าจะหลายล้านบาท จะนำมาชดเชยกับตัวจากเงินทุนหมื่นหมื่นเพื่อแลกอินเฟลชัน แต่ไม่ได้แถลงว่าจะทำเมื่อไร และฉบับนั้นจะทำลายโดยวิธีใด อ.จ.ส. หรือกระทรวงการคลังจะทำลายเองหรือ อย่างไรก็ไม่ปรากฏ และการทำลายนั้นจะควบคุมโดยวิธีใดก็ไม่ปรากฏ ถ้าหากว่าการทำลายนั้นทำลายโดยเป็นกระดาษเปล่าและฉบับตัวก็จะทำลายนั้นไม่หมดก็คิดว่าเรื่องแคบเงินเฟลชันนั้นไม่สัมพันธ์กันในเรื่องการจัดการเงินทุนหมื่นหมื่นนั้นมันสำคัญอีกอันหนึ่งว่าหลักการในการปฏิบัติในการจ่ายเงินก็ ในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ก็ ไม่ได้เอาวิธีหลักการอย่างไรโดย ข้าพเจ้าเอาความคิดเห็นหนึ่งมาตั้งให้

เงินเดือน ๒ พันบาท ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการน้อยเนื้อต่ำใจจนได้ ซึ่งเป็นเหตุให้
ครอบครัวนั้น เกิดขึ้น

อีกประการหนึ่งในการที่ ใช้ จ่ายไม่มีการควบคุม ไม่มีข้อบังคับ เช่น
การคลังที่จ่ายผลิตภัณฑ์การ โอนอะไรเป็นต้น แต่เงินทุนหมุนเวียนนี้ ได้ ใช้
โดยไม่ต้องมีหลักเกณฑ์ประการใดเลยครั้นนี้ และดูเหมือนว่าไม่ต้องการ
อนุมัติหรือการโอนอะไรกัน และเท่าที่ทราบผู้ท้อย ในองค์การนั้นจะขอชอชอรถยนต์
คนละคันก็เห็นจะได้ อันข้าพเจ้าขอถามท่าน รัฐมนตรีกระทรวงคลังว่าจะ
จัดการอย่างไร จะเลิกหรือจะทำอย่างไรอันหนึ่ง

ประการที่ ๒ เรื่องเงินยืมจากกระทรวงคลัง ตามรัฐธรรมนูญไม่ว่า
ฉบับใดก็ตามที่จะ ใช้จ่ายเงินของกระทรวงคลัง รัฐบาลใดก็ได้ลงแล้วว่าจะ
ควบคุม นักเป็นการคิดแต่ตนมาได้ขอขมเงินจากกระทรวง คลังไป ใช้จ่าย
เท่าที่ข้าพเจ้าทำได้ นายกรัฐมนตรีซึ่งขณะนั้นเป็นนายกรัฐมนตรี ปี ๒๔๗๗
หรืออย่างไรก็จำไม่ได้แน่ ได้มีคณะกรรมาธิการวิสามัญทำรายงานฉบับไปยัง
ทุกกระทรวงทบวงกรม ว่าการขอยืม เงินเช่นนี้ เป็นการ ผูกพันเงินงบประมาณ
เป็นหลักเป็นการไม่สมควร ถ้าข้าราชการปฏิบัติจะกดลงโทษ ข้าราชการทุก
แห่งก็เชื่อถือปฏิบัติกันมา แต่ต่อมา ๒ ปีหลังก็ได้ออกเอาระเบียบปฏิบัติมา
ปฏิบัติอีก ที่หนังสือพิมพ์จะพอเชื่อถือ ได้เช่นในบัดนี้ตายเงินสำหรับตั้งงบประมาณ
สำหรับปีกระทรวงอุตสาหกรรมมีตั้งกล่าวหรืออย่างไรจำไม่ได้แน่ ที่
ข้าพเจ้าจะสร้าง โรงห้าศตวรรษที่กาญจนบุรี หรือรัฐสภาไม่ยอมผ่านเงินจำนวน
นั้น แต่ถึงแม้ต่อมาปรากฏว่า ได้ ยืมเงิน หรือคณะรัฐมนตรี ได้มีมติให้
กระทรวงอุตสาหกรรมขอยืมเงินไปได้ ซึ่งเป็นการ ขัดต่อมติของสภา ส่วน
เงินนั้นจะโดยมิไปลงหรือยังข้าพเจ้าไม่ทราบ นี่เป็นเรื่องระเบียบของกรม
ในชั้นใดใครจะถามท่าน รัฐมนตรีอุตสาหกรรมว่า จะระเบียบขอยืมเช่นนี้ต่อไป
หรือไม่ จะมีการแก้ไขอย่างไรบ้างหนึ่งหรือไม่ หรือมีการขอยืมเงินอีก
ชนิดอย่างไร

๑๕.๐๐ น.

หม่อมเจ้าวิวัฒน์ไชย ไซยยันต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง : ข้อความที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเมื่อตะกี้นั้น ถ้าจะรวมความ
กันได้ ๒ ประการ คือ

- ๑. ท่านยังไม่เข้าใจชัดในนโยบายข้อ ๑ ของกระทรวงการคลัง และ
- ๒. ท่านก็เห็นอกเห็นใจคลัง คือท่านเป็นห้องในเรื่องต่างๆ มา ใน
เรื่อง อ.จ.ส. ก.ช.ค. อะไรร้อยแปด ซึ่งผมเองก็จำไม่ได้ แต่ทว่าเท่าที่ทราบ
ที่ท่านเจ้าคุณอรรถกรมหา กล่าวฉะนี้ยังไม่หมด คราวนี้ในการที่จะเรียนอธิบาย
ให้ชัดเจนอีกสักหน่อย คือผมขอเรียนสักหน่อยว่า... ในการที่จะเรียนอธิบาย
ให้ชัดเจนสักหน่อย ผมขอเรียนเสียก่อนว่านโยบายของรัฐบาลเป็นเรื่องเบ็ด
คักรายใหม่ ไม่ได้พูดถึงของเก่า ของเก่าที่เป็นมาแต่อย่างไรจะเหลอใหญ่
อย่างไรบ้าง แม้ข้อเรื่องหนึ่งซึ่งรัฐบาลหนักสนใจเหมือนกัน และก็จะได้
พยายามตรวจสอบตั้งใหม่ใหม่เรียบร้อย แต่ว่านโยบายที่เสนอมาราวนี้ อย่าง
ที่ผมเรียนเมื่อก่อนเป็นเรื่องเบ็ดคักรายใหม่ทั้งสิ้น และเมื่อท่านสมาชิกยังมัวขอ
สงสัยอยู่บ้าง ผมก็ขอความกรุณาเรียนเสียหน่อยหนึ่ง นโยบายข้อหนึ่งที่ว่า
จะมีการคุ้มครองเงินทองใหม่หนึ่งแล้วก็จะจ่ายเพราะการที่กฎหมายอนุญาต
ให้จำหน่าย แต่ที่จริงก็เป็นหลักเก่าแก่บรมโบราณ ท่านผู้ใหญ่ท่านก็เคยสอน
เราไว้เลยว่าเงิน ทองนั้นตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ แต่ทว่าผมก็ไม่อยากจะ
เอาเรื่องเก่าๆ ขึ้นมากล่าวอีก เพราะท่านสมาชิกขอมทราบแล้วว่า ที่เดิมนั้น
เงินทองบางทีตกน้ำหนักจมหายไป ตกไฟหนักไหม้ เมื่อเป็นดังนี้ก็เป็นความ
จำเป็นของคลังที่จะต้องแก้ไขและป้องกันให้หมดไป ผมเองรู้สึกดีใจ และ
ควรที่จะต้องเสนอขอขึ้นมานั้นนโยบายข้อหนึ่งของคลัง เพราะเหตุว่าเป็น
หลักเก่าแก่ดั้งเดิมตลอดไป ไม่จำเป็นเลยที่จะต้องเอาเป็นนโยบายคือไม่ควร
จำเป็นจะต้องเอาเป็นนโยบาย แต่มีคนมีความจำเป็นเกิดขึ้น จึงได้เสนอ
มา นโยบายข้อหนึ่งของคลังนั้นผมถกษณะเป็นคำถามที่รัฐบาลให้ไว้แก่สภาว่า

๓. จะไม่มีการจ่ายเงินนอกเรื่องนอกคดี โดยที่รัฐสภาไม่ไม่เห็นชอบ
 นับเป็นคำมั่นข้อแรกซึ่งข้อ ๒ ก็มีความเราจะพยายามสร้างเครื่องมือนะไว้ชั้นต้น
 อันหนึ่งที่จะป้องกันไม่ ให้มีการใช้จ่ายเงินนอกเรื่องนอกเรื่อง ไม่รู้ไม่เห็น
 กันได้ ความเครื่องมือนั้นจะสร้างชั้นแรกได้เข้ามาเป็นรูปพระราชบัญญัติ
 ในไม่ช้า บางทีจะมีท่านสมาชิกบางคน ท่านคิดว่า เขาเถอะล้มมีความเชื่อตะ
 ว่ารัฐบาลจะไม่ท่านชกออกนอกคดีไป แต่ทว่าความก้มทลายท่านที่ท่านได้
 กรณาคักเดือนพฤษภาคมว่า อายุเวรมันสั้นเพียง ๙๐ วันก็ตาย เพราะฉะนั้น
 มันหมายความว่าเครื่องป้องกันที่จะสร้างชั้นแรกใช้ไม่ได้ตลอดไปหรือไม่ ถ้าเมื่อ
 ท่านผู้ใดสงสัยอย่างนั้น ผมก็ขอเรียนว่ารัฐบาลนั้นอายุมันสั้นจริง แต่ทว่าเมื่อ
 พวกเราออกไปแล้ว และบางท่านจะไปพักผ่อน หรือบางท่านจะไปทำมาหากิน
 อย่างอื่นพวกผมก็จะห่วงพวงอุณีสถาน และเพื่อจะชวยกันรักษาเครื่องมือนั้น
 นั้นไว้ไม่ให้เสื่อมโทรม และให้ใช้ได้ตลอดชั่วเวदानาน

พล. ท. ชิต มั่นศิลป์ สนิทโยธารักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ความจริงในการพูดในตอนนั้นควรจะเป็นเรื่องของ
 กระทรวงการคลัง แต่ความเนื่องจากท่านสมาชิกได้กล่าวถึงคดีเรื่องเงิน
 ๕๐ ล้าน ในจำนวนเงิน ๕๐ ล้าน ท่านว่าเงินนั้นบางส่วนของกระทรวง
 ว่ากระทรวงมหาดไทยจะไม่ทราบในเรื่องนี้ เนื่องจากเงินจำนวนนั้นมัน
 ก่อนใหญ่อยู่ แต่กระทรวงมหาดไทยเมื่อได้เลือกเขาไปแล้ว ข้าพเจ้าได้
 พยายามที่จะเรียนว่าอะไรเป็นอะไรเพื่อสกัดกันสิ่งที่ไม่ควรไว้ ก็ได้ทราบ
 ถึงเรื่องนี้ ความจริงเรื่องเงิน ๕๐ ล้านนั้นเป็นเงินตั้งเสริมการเศรษฐกิจ
 ของทั้งคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วแต่ตกลงกันส่วนใหญ่แล้ว และเขียมน
 ว่าจะดำเนินงานแล้ว แต่เมื่อได้รับทราบเห็นว่าเงินเรื่องนี้จะเบี่ยงปัญหาอย่างมาก
 ภาย : อาจจะมีผลตกได้ ในข้อดำเนินการแล้ว แต่ผลที่จะได้จะไม่คุ้มเสีย
 จึงได้สั่งยับยั้งแล้ว สำหรับที่จะศึกษาพิจารณาใหม่ ให้เป็นการที่สมควรต่อไป
 นอกจากนั้นอีกรายหนึ่งที่ท่านยังไม่ได้พูด ก็เป็นเรื่องที่ช่วยบำรุงของ

LIART

รวมถึงรายการ & ด้านบาท ถ้ายิ่งเหมือนกัน ข้อดีโอกาสดีเกิน
น้อยที่จะเรียนให้สมาชิกทุกคนที่คิดในเรื่องนี้ทราบ เพราะเป็นเงินจำนวน
ใหญ่อยู่ในความคุ้มครองได้ ด้วยว่าได้ ยับยั้ง แล้ว และจะได้ พิจารณาด้วยดี ใน
คณะรัฐมนตรี

๑๕.๐๘ น.

พ. ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ในเรื่องปัญหาการคลังตาม
นโยบายหรือขอเจตจำนงที่รัฐบาลเสนอสถาบันขอหนึ่งว่า จะจัดระบบการคลัง
แต่เดิม (Financial System) ขึ้นใหม่ มีการคุ้มครองเงินทองอะไรต่างๆ
ไฟแนนเชียล ซิสเต็ม นี้ ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจว่าท่านหมายความว่าอะไร
เพราะว่าท่านได้ หมายความว่า การเงินตรา ตลอดจน ถึง สัญญา เช่นนั้น หรือ
หรือเพียงแต่ความคุ้มครองเงินทองเท่านั้นขอหนึ่ง

อีกขอหนึ่ง ข้อ ๒. จะทำให้รายรับรายจ่ายแผ่นดินเป็นดุลยภาพ
คือ ข้าพเจ้าอยากจะเรียน ถ้ามดุลยภาพ ของ รายรับ รายจ่าย หมายความว่า
ดุลยภาพของงบประมาณเป็นข้อสำคัญหรือ หรือเพียงแต่เอกรมัยม ใน
ขณะเดียวกันทำให้เงินบาทมีค่าเงินในระดับอันสมควรนั้น ข้าพเจ้าอยากจะ
ถามว่าเท่าใด เท่าเดาเดานหรือ หรือจะเปลี่ยนแปลงใหม่เพื่อให้การครองชีพ
ของประชาชนอยู่ในระดับที่มากกว่าปัจจุบัน ยี่สิบเท่าได้ความเงินเท่าใดจึง
จะสมประสงค์ของท่าน

ในข้อ ๓. ที่ว่าก่อให้เกิดความเชื่อต่ออย่างแน่นแฟ้นในความมั่นคงแห่ง
การคลังของประเทศนั้นขอถามว่าในเดานี้ความเชื่ออันมั่นคงอยู่หรือไม่ และ
ถ้าหากว่าไม่มีท่านรัฐมนตรีจะแก้ไขอย่างไร ที่ข้าพเจ้ากล่าวแต่เช่นนี้เพราะ
คิดว่าท่านรัฐมนตรีนั้นคนเป็นมีเชียวชาญในการคลัง จึงคิดว่าจะให้โอกาสให้
ท่านแสดงต่อรัฐสภา

LIRT

หม่อมเจ้าวิวัฒน์ไชย ไชยจันทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การคลัง : ขอทราบตำแหน่งที่มาเมื่อครั้ง คำว่า โฟเนนซิสเต็ม นั้นหมายความว่า
 ความแคบไหน ผมขอเรียนว่าหมายความว่าเขียนไว้ในระบบการคลัง คือ
 ไม่ได้หมายถึงระบบการบัญชีหรือซึ่งจะเรียกว่า ฟิสโคซิสเต็ม น หมายถึงความ
 เฉพาะระบบการคลัง คือวิธีการนับที่จะควบคุมเงินที่เข้ามาในคลังและการ
 จ่ายเงินออกไปจากคลัง ส่วนที่ท่านถามถึงในข้อสองในเรื่องคุณภาพ
 หมายความว่าคุณภาพแห่งงบประมาณหรืออย่างไรนั้น ขอบุคคลเหมือนได้
 เขียนไว้แต่ไว้ในนโยบายว่าคุณภาพของรายรับและรายจ่าย คือรายจ่ายจะต้อง
 ไม่ท่วมไม่สูงกว่าเงินรายรับ ส่วนคำถามข้อสามผมขอประทานอภัยในเรื่อง
 กิจที่ซึ่งภาษามมไม่ใช้ในกิจการนี้ เพราะฉะนั้นจะเรียนได้ว่าคุณภาพแห่ง
 งบประมาณนั้น ผลถือว่าเป็นหลักสำคัญมากอันหนึ่งของการคลัง ส่วนข้อสาม
 ที่ท่านถามถึงเรื่องความเชื่อถือในศตวรรษนี้ ที่จริงความเชื่อถือให้เรายูโยในใจ
 เขาไม่อาจจะไปตั้งรู้ได้ จะรู้ได้ก็ใจเขาคือ เราคือต้องการกระทำของเรา
 แล้วเมื่อเขาจะรู้ใจเราเราต้องการกระทำของเขาเหมือนกัน ในเรื่องข้อ
 ความเชื่อถืออย่างที่ท่านเรียนเมื่อก่อน ก็หมายความว่าเรากระทำทุกอย่างที่
 ถูกต้องตามซัพพกณฑ์เรามีอยู่กับต่างประเทศ เช่นการชำระเงินกู้ก็ การ
 ชำระค่าทดแทนดินใหม่หรืออะไรพวกนั้นก็เราก็ต้องชำระตามกำหนดเวลาไม่
 ขาดคดบกพร่องไป

อีกประการหนึ่งกฤษฎีนโยบายขอหนังสือพิมพ์เมื่อก่อน คือเราจะต้อง
 ดำเนินจัดการคลังของเราให้เป็นหลัก ไม่ให้มีการจ่ายเงินโดยพลการเหตุนั้น
 เป็นต้น เมื่อเราได้ทำคำขอของเราให้เป็นหลักเชื่อถือของคนอันเนื่องด้วยการกระทำของ
 เรายุเองแล้ว ผมก็หวังว่าแต่ละจะเชื่อถือด้วยว่าคนอันเขาคงจะเชื่อถือเหมือนกัน

๑๕.๑๕ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังแถลงมาประกอบนโยบายข้อหนึ่งว่า จะไม่มีการจ่ายเงินนอกเหนือ

ทดลองมาแล้วมันยุ่งอย่างไรนั้น ขอเรียนว่า มันยุ่งมันเดือด เพราะฉะนั้นขอ
ได้โปรดเข้าใจตามคำชี้แจงของรัฐบาล

ที่ท่านถามว่าภาษีอากรจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรหรือไม่นั้น ขอเรียน
ตรง ๆ ว่าตอบไม่ได้ เพราะถ้ามาตอบเสียแล้วเด็กเด็กมันไม่ต้องเก็บภาษีสั้น
ทันภาระอันใดที่หนักแก่ประชาชนนี้ รัฐบาลนั้นจะได้พยายามแบ่งเบาภาระนั้น

บัญญัติประการที่ ๓ เกี่ยวกับ คือองค์การสรรพากรได้ค้นหานั้น
ขอเรียนว่าได้สั่งระงับแล้ว และได้จัดการต่อไปตามที่ขอมาทศพร.

หลวงประกอบนิติสาร : ประทานโทษ บัญหารอัยตั้นยังไม่ได้
ตอบข้าพเจ้า ที่ถามว่านอกกฎหมาย เสียภาษีแทนข้าราชการและตลอดจน
สมาชิกวุฒิสภาด้วย.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรี : ตอบว่า คือเรื่องนั้น
อย่างที่ทราบเรียบร้อยแล้ว เป็นของเก่า มันแล้วไปแล้ว และอะไรที่ผิดกฎหมายก็
จะได้ทำให้ถูกต้องกฎหมายต่อไป รัฐบาลนั้นไม่ยอมทำผิดกฎหมาย.

๑๕.๒๓ น.

พระมนภานวิมลศาสตร์ : ข้าพเจ้าขออนุญาตในเรื่องเกี่ยวกับธนาคาร
คือในเวลานี้เราซื้อเงินต่างประเทศที่เรียกว่าตลาดมืด โดยเพราะคือเงินปลอมนี้
และเงินเหรียญอเมริกันเหรียญดอลลาร์เพื่อจะส่งสินค้าเข้ามาใช้ในประเทศ ใน
การที่เราคงซื้อด้วยราคาแพงก็หมายความว่าของแพง ถ้าเราซื้อได้ถูกของ
ย่อมจะถูกลง ในเวลานี้ธนาคารในประเทศไทยหลายธนาคารได้ขายเงินนี้
โดยอัตราที่ไม่ส่งมาเสมอกัน ผิดกันเป็นจำนวนเงินมาก ๆ แต่เดียว ในเหรียญ
หนึ่งอาจจะมีผิดกันถึง ๔-๕ บาท ในปลอมหนึ่งอาจจะมีผิดกันถึง ๗-๘ บาท
ซึ่งน่าจะแก้ไขได้ เพราะเหตุว่าอัตราตลาดมืดนั้นเหมือนเดี่ยอกัน ว่าค่าของค่า
คงจะมีราคาควาควาฐาน แต่เหตุในธนาคารจึงได้ทำกำไรต่าง ๆ กันเช่นนั้น จึง

อยากจะทราบว่ารัฐบาล นั้น นโยบายที่จะรักษา มาตรฐาน แห่งอัตราแลกเปลี่ยนเงิน
เพื่อช่วยเหลือไม่ให้ธนาคารทำอะไร โดยไม่จำเป็นเช่นประการใดหรือไม่.

๑๕.๒๕ น.

หม่อมเจ้าวิวัฒน์ไชย ไซยพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การคลัง : เมื่อคำถามมาจากท่านสมาชิกถึงเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนเงิน
เมื่อกรมรัษฎการเป็นโอกาสที่เหมาะสมจะได้เรียน อธิบดี ถึงเรื่องเงินตราต่างประเทศ
นั้นให้เข้มแข็งเสียทีหนึ่ง การที่จะเรียนอธิบายให้เข้าใจกันสนิทก็คงต้องขอประทาน
กรุณาเอาเรื่องมาเคาะเดิมเสียก่อน คือเมื่อสงครามคราวหนึ่งแล้ว เมืองเรา
ไม่ใคร่เลยที่มีเงินต่างประเทศสักได้สักไม่ได้ เพราะผู้ทรงรัฐบาลหรือ
บุคคลบางคนนั้นมียุทธวิธีเมื่อก่อนสงครามก็ถูกกักกั้นหมด คราวนี้เอง
เมื่อเสร็จสงครามลงแล้วทุกคนก็อยากจะได้ของต่างประเทศ เมื่อเรามีสินค้า
ออกไปแล้วก็ได้เงินต่างประเทศเป็นค่าสินค้านั้น ถ้าเราปล่อยให้ผู้ที่ส่งสินค้า
ออกไปได้เงินตราต่างประเทศไปขายได้ตามชอบใจ ถ้าทำเช่นนั้นแล้วราคาสิน
ค้าต่างประเทศก็จะแพงไปมาก เพราะด้วยวิธีที่คิดดีดีมานคืออย่างที่ท่านสมาชิก
กล่าวเมื่ออีก เมื่อมีความวิตกว่าถ้าปล่อยให้ เงินตราต่างประเทศจะแพงไป
ของที่เขามาก็จะแพงไปด้วย เพราะมีความวิตกอยู่เช่นนั้นถึงได้มีกฎหมาย
ที่เรียกว่าพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน การควบคุมการ แลก
เปลี่ยน เงิน นั้นเมื่อจะกล่าวกันสั้น ๆ ก็คือว่า เมื่อ พ่อค้า คน ไหน ส่ง ของ ออกไป
ต่างประเทศ แล้วก็ได้ไปขายได้ปอนด์ ได้ดอลลาร์อะไรมา แล้วก็เป็นเงิน จะต้องเอา
ปอนด์นั้นมาขายให้แก่ธนาคารชาติ ในอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้ด้วยคือ ๕๐ บาท
ต่อหนึ่งปอนด์ เมื่อธนาคารชาติได้ปอนด์นั้นเขามานแล้วเขาก็เอาส่วน ๖๐ เป็นของ
กลาง และมีรัฐบาลต้องการเงินต่างประเทศสำหรับบริการ ใช้จ่ายต่าง ๆ ก็ได้
มาขอเอาเงินบาท เอา ๕๐ บาทมาขายปอนด์ไปจากกองกลางของธนาคาร ชาติ
คราวนี้ต่อมาเมื่อมีสินค้าออกไปมากปอนด์ของธนาคารชาตินั้นก็มากขึ้น ธนาคาร

LIRT

ซาคกลงมือช่วยให้พ่อค้าขายโทนน ขายเป็นเพราะได้แก่ผู้ที่จะตั้งของทำเป็น
 เขามาเช่นหยกยาผ้านอนอะไรเหล่านี้เป็นต้น ใครจะตั้งของพิเศษอะไรแปลก ๆ
 ปลาสักก็เขามากไม่อนุญาต วิชาการที่รวมเอาเงินตราต่างประเทศทั้งหมดมา
 เขาไว้ในกองกลางแล้วขายไปให้แก่วิชาการ หรือแก่พ่อค้าที่ตั้ง ของจำเป็นเข้ามา
 นั้น ถ้าบางท่านจะกำหนดว่าได้เปรียบเสียเปรียบกัน คือพ่อค้าที่ตั้งของออกไป
 ได้ป้อนลงมาต่อมา ขายให้กอง กลางแล้วก็เอา จะ ไม่ได้ ป้อนที่ จาก กอง กลาง
 เพราะว่าควมไม่ได้ตั้งของทำเป็นหรือแม้จะตั้งของทำเป็นก็ของที่มีราคาแพง
 เกินไป ถ้ามีความเห็นกันว่าเป็นการเสียเปรียบเช่นนี้ ผมก็รับว่าเป็นความจริง
 ย่อมบัง แต่ว่าการที่พ่อค้าบางคนต้องเสียเปรียบนั้นก็เพื่อประโยชน์ของกัน
 หมู่กัน คือเพื่อประโยชน์ของประชาชนที่จะได้มีหยกยาผ้านอนใช้ แทนที่จะ
 เห็นแต่ของหรู ๆ ขายในตลาด คราวนี้ต่อไปนั้นอาจจะเป็นด้วยเหตุผลอะไรนั้น
 กระผมไม่ทราบ ทางรัฐบาลได้ตั้งการควบคุมขึ้นตั้ง คลายลงมากจนถึงใน
 ปัจจุบันนี้ก็หมดแล้ว ใครจะตั้งของอะไรไปขายในต่างประเทศนั้นไม่จำเป็นจะ
 ต้องเอาเงินไปป้อนหรือคอดดลารมาขาย ให้แก่ธนาคารชาติ ใครตั้งของออก
 นอกจากของ ๓ - ๕ อย่างที่จะกล่าวที่หลัง ใครตั้งของออกไปป้อนคนหัวเขา
 ไปใช้ขายแข่งได้ก็ตามความพอใจ ขณะนี้ของ ๓ - ๔ อย่างซึ่งยังควบคุม
 ย่อมบังคือ ไม่สักกับตบก็ยังมีการควบคุมอยู่ครึ่งหนึ่ง คือใครตั้งตบหรือ
 ตั้งสิ่งอื่นไปขายไปป้อนหรือคอดดลารแล้วก็ต้องเอาไปป้อนหรือคอดดลารมาขาย
 ให้แก่ธนาคารชาติแต่เพียงครึ่งหนึ่ง อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์เขาไปแข่งไปซื้อของ
 ไปซื้ออะไรได้ตามใจ นอกจากไม่สักกับตบแล้วก็ยังมียาง ใครตั้งของออก
 ไปก็ผอนผัวจะเอาไปป้อนค้าขายไปใช้ได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ต้องตั้งธนาคารชาติ ส่วนข้างนี้ตั้งกันระมัดระวังกัน คือชาวรัฐบาลเป็นผู้ตั้ง
 ออกคนเดียว เพราะฉะนั้นพ่อค้าชาวอังกฤษมาตั้งธนาคารชาติ แต่ถึงกระนั้น
 กติกาก็มีการผอนผัวไปเพียงว่าผู้ที่เขาเข้ามาขายให้แก่องค์การชาตินี้จะได้ป้อน
 ไป คือค่าข้าวซึ่งจะได้รับแบ่ง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ซึ่งเขาไปทำอะไรก็ได้ตาม

ชอบใจ เมื่อได้มีวิธีการที่คอยค้ำจุนการควบคุมลงอย่างแน่นหนา เงินปอนด์และ
 ดอลลาร์อะไรก็ตาม ๆ พวกนี้ที่เขาขายในกองกลางของแบงก์ชาติมันมีจำนวน
 น้อยลงไปกว่าแต่ก่อน เวลาจำนวนในกองกลางที่แบงก์ชาติกักมีพอสำหรับ
 ค่าใช้จ่ายของรัฐบาลเท่านั้นพอใช้ แต่พวกที่ยังมีเหลืออยู่ก็สำหรับเป็นส่วนของ
 ข้าราชการมันเบนขึ้นมาพักอาศัยไว้พวกนี้เข้ามาใช้กัน ถ้าจะมีท่านผู้ใดเห็นว่าการ
 ควบคุม อย่างนี้ ยังเสียเปรียบกัน อยู่ชก ผสม ยอม รับชก เหมือน กันอย่าง เสีย
 เปรียบอยู่ อย่างพอคาดหมายถึงไม่ยากออกไปขายก็ได้เงินปอนด์เพียง ๑๐๐
 เปอเซ็นต์ แต่ถ้างไม่ตั้งออกไปขายจะได้เงินปอนด์เพียง ๕๐ เปอเซ็นต์ มัน
 มีได้เปรียบเสียเปรียบกันอยู่ การเสียเปรียบของบุคคลบางคนมันเป็นเรื่อง
 แก่ประชาชนทั่วไป คือ ถ้ารัฐบาลไม่ขอแบ่งเอาเงินปอนด์เงินดอลลาร์เหล่านั้น
 มาเข้ากองกลางเสียบ้าง รัฐบาลจะไม่เงินต่างประเทศต่ำเพื่อไปใช้จ่าย
 ในราชการทำเป็น เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจะทำอย่างไรก็ได้แต่ไปขอซื้อปอนด์
 และดอลลาร์จากพ่อค้าในตลาด ก็จะต้องเสียเงินในราคาแพง ถ้าหาเช่นนั้น
 คงก็จะจำใจ ต้องขึ้นภาษีขากรไป อีกเพื่อที่จะไปซื้อดอลลาร์ซึ่ง เขาขายกันใน
 ราคาแพง ๆ หรือจะถ่วงออกอย่างหนึ่งก็แปลว่าจะต้องเอาเงินจากรัฐหรือ ๆ
 ไปไปให้แก่พ่อค้าบางคน ในเรื่องนามกเหมือนกัน นามกเป็นของจำเป็น
 อย่างจะใช้ก็พว้า เอกอแก่การงานในเมืองไทย เช่นการขนส่งเป็นต้น ถ้าว่า
 ธนาคารชาติไม่มีปอนด์ใหม่บริษัทยานามกเป็นค่านามกแล้ว บริษัทยานามกจะต้องไป
 เทียวหาซื้อปอนด์ในตลาดราคาที่จะแพงขึ้นมา ค่าครองชีพอะไรต่าง ๆ ซึ่ง
 ทุกคนก็อยากจะได้ลดลงหนักจะลดลงไปโดยยาก เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เป็นของมี
 การควบคุมอยู่ ไปพดลก่อน ที่ผมเรียนมาเช่นนั้น ไม่ใช่ว่าจะเรียงจากตาม
 เป็นพ่อค้าประการใดก็ตามได้ เพราะเมื่อออกจากราชการผมก็ต้องเดินกับเขา
 บาง แต่ความมันเป็นเรื่องรัฐบาลใครจะขอให้เห็นใจกันบ้าง เพราะเวลานั้น
 ยากแล้ว เพื่อที่จะประทัดหน้าใจท่านบ้าง ผมก็อยากจะเรียนด้วยความเป็นจริง
 คือไปรับจ่ายของรัฐบาลในต่างประเทศบางอย่างมันก็จะลดน้อยลง เช่น

ต่างประเทศรายหนึ่งก็ได้ชำระไปเสร็จหมดแล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ ในจำนวนนี้จะต้อง
 เสียดอกเบี้ยอีก กวาทแทนค่าเสียหายอะไรบางอย่างก็ได้ชำระไปบางส่วนแล้ว
 เพราะฉะนั้นรายจ่ายของรัฐบาลจะต้องใช้เงินเป็นเงินต่างประเทศ มันก็ทางที่
 จะตกลงได้เหมือนกัน แล้วคือไปเมื่อเราเข้ามาของส่งออกไปต่างประเทศมัน
 เงินปอนด์เงินดอลลาร์ ทศรถลัมเชก กองกลาง ทนายคารวิชาคินนัคควรจะมาขึ้น
 เมื่อเหตุการณ์ เป็นเช่นนี้แล้วทางธนาคาร ชาติเขาก็คง จะสามารถปล่อย เงินค่าง
 ประเทศนี้ ไทยค่าซึ่งคงการจะ ขอของจำ เป็นเข้ามา มาก จนอีกกว่าใน เวลา
 ที่เรียนมากเป็น เรืองซึ่งควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินบาทเป็นอยู่ในปัจจุบัน

คราวนี้ท่านสมาชิกท่านหนึ่งกรุณาถามว่าตลาดมืดจะไปจัดการอย่างไร
 ไว้ไทยตลาดที่ ไม่ให้คน โน่นขายอาหาร คนขายอาหารนั้นจะได้หรือไม่
 ขอนมมอยากจะตอบว่าท่านได้ตอบแล้วว่าท่านเรียกว่าตลาดมืด เมื่อมีคนมืด
 ไม่มีส่วนเราจะค้าเขาไว้ยกอยู่เอง อย่างที่เรียนมาเมื่อตะกั้น มีพ่อค้า
 ส่งของออกไปรับปอนด์ของเขาไปที่เขาจะไม่ใช้ส่งของก็ได้ เมื่อมีคนอื่นจะไป
 แยกกันซื้อจากเขาราคาต้องแพงขึ้น นักคิดมีความดีที่เฟดจะไร้อย่างเมื่อตะก
 หนัก แต่ที่ว่าตลาดมืดนั้นเหมือนกัน สมัยนี้มีความห่วงอยู่อย่างที่เราจะมา
 ว่าเมื่อคือไปรายจ่ายจำเป็นของรัฐบาลในต่างประเทศ เมื่อมันลดน้อยลงแล้ว
 เมื่อเราไปปอนด์ค่าขาดการปลาทหารอะไรไร เขามามากแล้ว เมื่อศัพท์เฟด
 ของเงินค่างประเทศมันมากขึ้นเช่นนี้ ราคาตลาดมืดคงจะต้องลง มันหนักไป
 ไม่ได้แล้วในที่สุดเมื่อถึงเวลาสมควร ซึ่งผมขอความกรุณาว่าจะเรียนเมื่อไร
 ก็ยาก แต่เมื่อถึงเวลาสมควร เราก็คงจะคิดให้เงินตราของเรากลับเป็นเงินตรา
 ทุนความคง ได้จริง ๆ เช่นเมื่อก่อนสงครามเหมือนกัน

๑๕.๓๕ น.

พระรัตนสารวิศวกกรม : ข้าพเจ้าไม่ใช่นักการคดี และจะไม่
 ครอบงวนเวลาของสภาให้มากนัก จะขอพูดในฐานะที่เป็นบุคคลสามัญแต่เพียง

สัก ๑ นาที เพราะว่าเรื่องนโยบายในการเงินนี้ บุคคลสามัญทั่วไปก็มีความ
 เข้าใจดีอยู่มาก นโยบายข้อ ๑ ของกระทรวงคลังว่าจัดระบบการคลังให้มี
 ครัวเรือนทดลองใหม่หนึ่ง ซึ่งเป็นข้อเดียวกับที่ข้าพเจ้าเข้าใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จะขอพูดในข้อนี้ การที่ท่านจะท่านข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านจะออกกฎหมายหรือ
 จะวางระเบียบ แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่สู้ได้ประโยชน์นัก คงได้ประโยชน์บ้าง
 แต่ไม่เต็มที่ เพราะจำเວດานอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการคลังก็ได้ ข้างแจ้งมาเอง
 แล้วว่าท่านได้รับการอบรมมาแล้ว เงินทดลองนั้นตกหน้าไม่ ใหลตกไฟไม่ไหม้
 ข้าพเจ้าเองก็ได้รับการอบรมมาเช่นนั้นเหมือนกัน เพราะเช่นนั้นตกหน้าไม่ ใหล
 ตกไฟไม่ไหม้ เมื่อไปจนเวลานักน่าจะมึนกฎหมาย และมีระเบียบอะไรที่
 ครอบงำมามากแต่ ถ้าหากว่าผู้ปฏิบัติได้ปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 เงินทดลองจึงตกหน้าไม่ ใหลตกไฟไม่ไหม้ ในการที่จะออกกฎหมายหรือวางระเบียบ
 อะไรขึ้นใหม่หนึ่งก็คงไม่ได้รับประโยชน์อย่างที่ข้าพเจ้าว่า แต่ข้าพเจ้าอยากจะ
 เวียนเงินเอาไว้ ถ้าท่านจะแก้ไขวิธีขึ้นคือรักษาต่างก็ตกหน้าไม่ ใหลตกไฟไม่
 ไหม คือจำกัดการตกหน้าไม่ ใหลใหม่ในลักษณะมา แล้วตกไฟใหม่ใหม่ขึ้นมา
 ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าท่านจะมีมติบัญญัติที่จะทำเช่นนั้นได้ และเชื่อว่าถ้าท่านทำเช่น
 นั้นแล้ว คนที่จะทำอะไรผิดกฎหมายก็คงจะงด ที่ท่านรัฐมนตรีถึงกระทรวง
 คลังบอกว่าขอ ให้สำนักงานช่วยท่านนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกกณคนนั้นก็ช่วยท่าน
 แต่ไม่สามารถที่จะช่วยท่านได้เพราะอะไร เพราะท่านเองได้ขยายออกมา
 แล้วถึงสำนักงานนั้นเป็นแต่เพียงที่รัฐบาลซื้อขมกนเท่านั้น ก็เหมือนเช่นนั้น
 แล้วเราจะช่วยท่านอย่างไรได้ ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าประชาชนส่วนมาก
 คงจะมีความยินดีที่รัฐบาลนี้จะควบคุมเงินทดลองใหม่นั้นลง ข้าพเจ้าก็เชื่อว่า
 จะช่วยให้ท่านใช้นโยบายอย่างที่ข้าพเจ้าเสนอให้ท่านในเวลานี้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้า ขอเรียนถาม ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคลังจะ เชื่อ หรือ ข้าพเจ้า
 เสนอนั้นจะได้หรือไม่

๑๕.๔๓ น.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรี : ความเห็นของท่านสมาชิก ผู้ที่ได้อุทธรณ์กรณีของรัฐบาลก็ตรงกัน คือในข้อที่ว่าเราต้องการให้เงิน หลอดของรัฐบาลนั้นเป็นของที่ดีก็ดีก็ตกหน้าไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ แต่การ ที่จะทำอย่างนั้นมันเป็นเรื่องหนึ่ง คือกฎหมายที่รัฐสภาจะออก ส่วน การที่จะทำนั้นก็เป็นความร่วมมือของสภานั้น ก็เป็นความจริง แต่ในทัศ น์ของข้าพเจ้าจะชี้แจงว่ากฎหมายเท่าที่ออกมาแล้ว ถ้าหากว่าไม่แก้ไขระเบียบและ กฎหมายในปัจจุบัน แล้วหาทางที่จะช่วยกัน ไม่ให้เงินหลอดตกหน้าไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้มันยุ่งยาก คือพูดง่าย ๆ มันอย่างนี้ กฎหมายหรือระเบียบ ของเราใช้กันทุกวันนี้เกี่ยวกับกรรการเบิกจ่ายเงินแผ่นดินนั้น เป็นกฎหมายที่ ใช้กันมาแต่ครั้งคำบรรพ์ ใช้กันมาแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชย์ ใช้กัน มาแต่ท่านสมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นเสมือนกระทรวงพระคลัง แล้วใช้กันมาจน บัดนี้ กฎหมายสมัยนั้นก็เป็นกฎหมายที่ถูกต้องกับกาลเทศะ และพอ บังคับกันได้ เพราะกฎหมายนั้นไม่ได้ใช้สำหรับกระทรวงคลัง มันใช้ สำหรับกระทรวงมหาดมั่งคั่งด้วย ซึ่งเงินที่ใช้จ่ายเท่าไรก็นำความกราบ บังคมต่อท่านกษัตริย์ และกฎหมายที่ใช้กันมาอย่างนั้นแหละ จนเส้าหมบคั ครึ่งกระหนกรับราชการมาตั้งแต่หนุ่มจนแก่ จนกระทั่งท่านเกิดอุปาทานว่า เงินในกระทรวงคลังนั้นเป็นของสิ้นเสียแล้ว เพราะฉะนั้นเงินที่พอไหลลงเป็น เรื่องของคน แต่ต่อมาเหตุการณ์มันเปลี่ยนแปลงไปหลายอย่าง มันก็มี ความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายนั้นให้รัดกุม และถูกต้องสถานการณ์ แล้วกึ่งยกหาได้ทำไม เพราะฉะนั้นเรื่องว่าให้หมบคังเป็นเช่นนั้นอยู่เต็มออกมา ข้าพเจ้าขอขอมรณวารัฐสภาอันอาจจะไม่ทราบแต่เท่าที่ทราบก็แล้วผู้ที่จะ ควบคุมการรวม แต่จะควบคุมไม่ได้หรือไม่ได้ควบคุม แต่บางรายทราบก็มา ทางที่จะควบคุมได้นั้นกรรการแต่ทางที่ควบคุมไม่ได้ทำให้เกิด เหตุการณ์ใหม่นั้นขอมน รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะร่างกฎหมายใหม่ให้รัดกุม

LIRT

กว่าเก่า ให้เลิกบัสถานะการณึ่งชนกว่าเก่า เพื่อบ่งกั้นการใช้เงินของ
แผ่นดินในทางที่ไม่ชอบ และนอกจากนั้นก็เป็นหน้าที่ของรัฐสภาที่จะคอย
ควบคุมทางด้านควบคุมคดี ควบคุมคดีนั้นก็คือรัฐบาลเอง ถ้าหากว่าปฏิบัติ
การไม่ชอบไม่ควรถูกก็เป็นหน้าที่ของรัฐสภาที่จะก้าวรัฐบาลจนเสีย หาก
ทำอะไรไม่ถูก ดังนั้นก็ตั้งคั้งครั่งครัดไปก็ได้ออกเสียเมื่อมีกฎหมายนั้น
แต่ก็จะเป็นเหตุเป็นตาของท่านสมาชิกรัฐสภายิ่งขึ้น เมื่อประกอบกับความ
ร่วมมือเช่นนี้ของท่านสมาชิกรัฐสภาแล้ว รัฐบาลก็มั่นใจว่าจะแก้ไขเรื่อง
เงินของแผ่นดินได้ และในเวลาต่อไปก็จะไม่เรื่องร้องไห้ออก

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดพูดต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าผ่าน
ไปได้คือไปการคมนาคม ไม่มีผู้ใดอภิปรายในเรื่องการคมนาคมหรือ ?

พ.ท. พระสารสาสน์พลจันทร : เกี่ยวกับการคมนาคมในข้อนี้
ข้าพเจ้าไม่เข้าใจอยู่คนหนึ่ง ก็ขอว่ารัฐบาลจะซ่อมแซมบูรณะสิ่งถูกละทิ้ง
กระเทือนจากสงครามนั้น คือการไปรษณีย์ โทรเลขโทรศัพท์ ข้าพเจ้า
ใครจะถามว่าเวลาน้ำสายโทรศัพท์ได้ถูกชะโมยไปมาก ถ้าหากว่ารัฐบาล
จะสามารถให้มีวิทยุโทรเลขเพื่อช่วยเหลือโทรเลขบ้างจะได้ใหม่ ในข้อหนึ่ง
นั้นในข้อสอง คือว่าการรถไฟก็ต้องการไปรษณีย์โทรเลขก็ รัฐบาลจะ
ควรมีเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ให้เป็นบริบูรณ์จะได้ใหม่ เช่นอย่างคอร์ปอเรชั่น
เพื่อจะให้มีประสิทธิภาพเพิ่มพูนมากขึ้น

พล. อ. ต. มณี มหาสินทันะ เวชยันตังสถัญญู รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม : ในปัญหาที่ท่านสมาชิกข้อใจถึงในข้อที่เกี่ยวกับสาย
โทรศัพท์ว่าถูกชะโมยและควรจะมัวดยุโทรเลขเพื่อช่วยในการสื่อสารได้สะดวก
ขึ้นเช่นอย่างเดิมจะได้หรือไม่นั้น ข้อนี้ขอประทานเรียนว่าในการวิจัย ที่ตั้ง
เราพยายามที่จะตั้งเสริมอยู่ วิทยุก็ถูกละทิ้งกระเทือนอยู่เหมือนกัน นพ
ถังกายใน วิทยุต่างจังหวัดได้ซ่อมแซมมาและในเวลานี้ก็ได้พยายามซ่อม
แซมให้ใช้ได้หลายสถานี ในเวลานี้กำลังจะจัดตั้งเพิ่มขึ้นเหมือนกัน นอกจากนี้

นั้นเรื่องสายโทรศัพท์ในเวลานี้กำลังจะจัดหาสายมาเปลี่ยนแปลง ที่จริงเรื่อง
 คุยการก่อสร้างได้ท้วงท้วงแต่ปรากฏอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นทางวิทยุโทรเลข
 และโทรศัพท์อะไร และทางวิทยุก็จำเป็นจะต้องตั้งเสริมเพิ่มขึ้นเหมือนกัน
 แต่ในขณะนั้นของคุยของทอมยังกักกะทบกระเทือน จำเป็นจะต้องจัดการ
 ซ่อมขึ้น การที่จะหา เช่นเครื่องอาหตุยอะมอะหาได้ง่ายกว่าหาเครื่องใหญ่ ๆ
 โดยเห็นจึงจำเป็นที่จะต้องจัดการบูรณะขึ้นเป็นข้อหนึ่ง ส่วนการที่จะเพิ่ม
 หรือขยายขึ้นนั้นควรจะมาเป็นอันดับสอง แต่อย่างไรก็ตามสำหรับการศึกษาและ
 การโทรศัพท์นั้น ก็เห็นอยู่เหมือนกันว่า ทั้ง ๆ ที่เราจะต้องซ่อมตั้งของเก่า ๆ
 ก็จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงการขยายขึ้นเหมือนกัน เพราะเป็นความต้องการ
 อย่างยิ่งยวด และจะต้องทำ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็ต้องทำอยู่แล้วเท่าที่
 ปรากฏมาแล้วอีก ได้ซ่อมแซมและตั้งขึ้นใหม่ก็เหมือนกัน แต่เป็นวิทยุโทรเลข
 มากกว่าโทรศัพท์ ส่วนข้อที่ว่าการรถไฟ การไปรษณีย์ รัฐบาลจะดำเนินการ
 การให้เป็นบริษัทได้หรือไม่นั้น ในข้อนี้ จริงอยู่การที่จะทำเป็นบริษัทนั้น
 ย่อมสะดวกง่ายง่ายเป็นการค้าอะไรนั้น แต่ทว่ากิจการรถไฟ พุดถึงกิจการ
 รถไฟโดยนัยจะเป็นกิจการใหญ่ แต่ถึงกิจการรถไฟไม่ใช่เกี่ยวกับการ
 เศรษฐกิจอย่างเดียว เกี่ยวกับการทหาร การอะไรอื่น ๆ อีกด้วย นอก
 จากนั้นในเวลานี้กำลังเป็นของกิจการใหญุ่มเจ้าหน้าท่ามากมาย การที่จะเปลี่ยน
 เป็นบริษัทอย่างบางประเทศนั้นก็เป็นการที่จะก้าวยาวเกินไปสักหน่อย จริงอยู่
 จะมีบางประเทศที่เขาจัดทำกรรถไฟให้เป็นบริษัท แต่ทว่าก็มีบางประเทศ
 เหมือนกันที่ยังถือว่าการรถไฟของรัฐ เพราะฉะนั้นในการที่จะจัดการ
 ให้กิจการรถไฟให้มีสัมฤทธิ์ผลต้องแคล้วคลาด เพราะว่าเป็นของกิจการ
 ของรัฐแล้ว กรมจัดการที่จะต้องเปลี่ยนเป็นการควบคุมอะไรเหล่านั้น ย่อมมี
 หลายชั้นหลายชั้นอะไรเหล่านั้นหรือเรียกว่า เวตเทบ อะไรก็ตามเรื่อง แต่ว่า
 มิวรัการที่จะจัดการ ให้กลายเป็นบริษัทแต่ทว่ายังอยู่ในความควบคุมของรัฐได้

เวลานี้รัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่เหมือนกันว่าจะจัดการให้คล้ายคลึงกับบริษัท
 บริษัทได้เพียงใดเท่าที่ควรจะเป็น ส่วนการสื่อสารในทางไปรษณีย์และทาง
 โทรเลขโทรศัพท์นั้น ก็กิจการยังสำคัญใหญ่เหมือนกัน ขอให้คิดว่าใน
 การสื่อสารนี้เกี่ยวกับความพลัดภัยของบ้านเมืองเหล่านี้ การที่จะ
 ปล่อยให้บริษัทนั้น จริงอยู่ในทางการค้ามีความสะดวก แต่ว่าจะต้องนึก
 ถึงส่วนเสียหายอื่นอีกอาจจะมีได้เหมือนกันว่า ทรัพย์สินของกิจการมานาน
 การที่จะเปลี่ยนโดยฉับพลัน ก็เห็นว่าไม่น่าจะทำ การที่จะทั่วทั้งงาน
 คน ๆ อย่างที่ข้าพเจ้าเรียนต่อสภาเมื่อต้น ก็ทำอย่างบริษัท คือมีกรรมการ
 ให้เป็นน้อยสั้นลงมา การควบคุม การโยกย้ายผู้คน การที่จะปันมาเห็น
 หรือถึงโทษเจ้าหน้าที่ นี้เพื่อให้ทันอกทันใจและทันท้องถิ่น จะได้เร่งให้มี
 สมรรถภาพยิ่งขึ้น

หลวงสุริยพงศ์พิสุทธิแพทย : ข้าพเจ้ายังขอลองดูของ
 คือมีแต่บอกว่าจะจัดการคมนาคมให้สะดวกแก่ประชาชน นั้นข้าพเจ้าทราบ
 รัฐบาลมีนโยบายอย่างใด ที่จะใช้รถไฟไม่ใช่ทางหารายได้ให้แก่แผ่นดิน
 อย่างเดียว คือใช้การคมนาคมให้เป็นยานพาหนะใหญ่สำหรับแก่ อุตสาหกรรม
 ที่ล้าหลังที่เคาน์ (Economic disqualification) จะมีใหม่.

พระเวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
 การคมนาคมเท่าที่เรารวมมาแล้ว คือใครเป็นส่วนหนึ่งเกี่ยวกับสาธารณูปโภค
 ด้วยเหตุนี้เองการที่รัฐบาลจะจัดการอะไรก็เพื่อเห็นแก่ ประชาชน เห็นแก่
 ส่วนรวมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการที่จะหวังผลกำไรมาเป็นคนที่ ๒ เพื่อส่งเสริม
 ความสะดวกแก่ประชาชน เป็นความประสงค์คนที่ ๑ แต่ในขณะเดียวกัน
 การที่จะทุนบำรุงกิจการให้เจริญก้าวหน้า เราต้องการใช้งบประมาณเท่าที่
 คุ้มกันได้ เราได้อาศัยรายได้จากกิจการเหล่านี้ขยับเขยื้อนเป็นจำนวนไม่น้อย
 เพราะฉะนั้นการที่เราจะไปตั้งจุดประสงค์ที่ว่าทำเพื่อสนอง ความต้องการ ของ
 ประชาชน โดยไม่หวังผลกำไรนั้น ก็เห็นจะก้าวไปทีเดียวก่อน ถ้าหากจะ

แต่อย่างไรก็ดี การที่จะหวังผลกำไรนั้น มนุษย์กับรัฐอย่างที่เขาเห็นว่า เห็นควรโดย บัณฑิตการจะคิดให้มีผลกำไรเพียงแค่นั้นนั้นหาเป็นเช่น ๆ เพื่อ เกิดความจำเป็นเฉพาะกาล แล้วเราอาจทำได้ง่ายยิ่งกว่าเป็นบริษัท ผู้ที่ คิดทำเป็นบริษัทและผู้ลงทุนยอมหวังผลกำไรมากที่สุดแต่จะได้เป็นดี แต่ว่า มีบริษัทหลายบริษัทแข่งขันกัน บางประเทศทำเป็นบริษัทเช่นสังคมวิจาจาก จุดหนึ่งถึงจุดหนึ่ง ไม่ได้มีเพียงบริษัทเดียว มีทางไป ๒-๓ สายด้วยกันในนี้ เก่งผลกำไรเป็นการขาดเสียคือประชาชนมากเกินไป แต่ว่าสำหรับเมืองเรา มีทางจากจุดหนึ่งถึงจุดหนึ่งเท่านั้น ยังมีไม่พอถึง เพราะฉะนั้นการที่จะ จัดการให้เป็นบริษัทก็ยังไม่สมควร

แต่อย่างไรก็ดี การที่รัฐทำผลกำไรบ้างจะได้เห็นในกิจการ นี้แล้ว นอกจากนั้นที่จะได้ไปดำเนินการที่จะขยายกิจการรถไฟและการคมนาคม คือกออกไป ที่ยังไม่ได้มีการคมนาคมเช่นนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านสมาชิกควร จะวางใจได้ว่า ถึงที่รัฐบาลต้องการทำนั้น ถ้าเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ไม่ใช่หวังผลกำไรแต่อย่างเดียว ถ้ามี โอกาสที่จะลดค่าโดยสารหรือเหตุที่ลดลง ได้ก็ยอมกระทำดังที่เดิมนั้นแล้วถึงเวลาจะลดได้เร็วก็ลด

๑๕.๕๕ น.

พล. ต. พระอุดมโยธาธิบดี : ข้าพเจ้ามีการสงสัยอยู่เล็กน้อย ว่า เหตุใดเพราะในแง่การคมนาคมอย่างเดียว ก็ถนนหนทางต่าง ๆ ซึ่ง รัฐบาลได้คิดไว้แล้ว จะแยกความจำเป็นของถนนหนทาง จะแยกเป็น ๒ ประเภทคือประเภท ๑ ใช้เงินได้เต็มที่ เป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งของถนน สายนั้นเป็นการสำคัญ ถนนบางสายคิดไว้แล้วคน ไซ้ก็เกือบจะไม่ได้ใช้ โดยการที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ชัดได้ว่าไม่คอยมีผลหรือไม่ผลเลยก็ว่าได้ แต่ ถ้าอย่างนั้นการบำรุงถนนนี้ ถ้าว่าโดยหลักเกณฑ์แล้ว ก็จะต้องบำรุงให้ คอยเสมอ ถ้าว่าโดยนครแห่งนี้คือมี ข้าพเจ้าคิดว่าตังที่ถนนนั้นจะค่อยได้

แต่เมื่อเสียค่าก่อสร้างแต่แรกก็มาก และการบำรุงรักษาก็มาก แต่การใช้
เกือบจะไม่ได้อะไรเลย ย่อมเอาเงินหลวงไปทุ่มเท นอกตาก็คงอยู่เช่น
รัฐบาลใหม่จะคิดการประการใด นั้นประการแรก

ประการที่ ๒ ถนนซึ่งเตรียมการที่จะคิด บางก็ทำไปเล็กน้อย บางก็
ถมดินไว้แต่ยังไม่ได้อะไรเลย บางก็ทำได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ ก็มี ถนน
ประเภทนั้นในส่วนที่จำเป็นน้อย รัฐบาลจะระงับเสียหรือจะถมหน้าถมตา
บ้างตั้งเดิมต่อไปจนจบตลอดไปทุกสายหรือไม่ประการใด ทั้งนี้ข้าพเจ้า
เป็นห่วงเงินของชาติซึ่งได้ทุ่มเทลงไปมาก ๆ แต่กลับต้องขอแทนในการใช้นั้นไม่
บังเกิด แต่เงินหมดไป ถนนไม่ได้ใช้ ก็รู้สึกว่ากระไร ๆ อยู่เหมือนกัน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถามถึงถนนทั่วไป ไม่ได้ถามถนนสายหนึ่งสายใด
โดยเฉพาะ ข้าพเจ้าขอถามหลักการโดยกว้าง ๆ เท่านั้น.

๑๖.๑๒ น.

พล.อ.ต. มณี มหาสันตนะ เวชยันต์รังสฤษฎ์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม : ถัดจากเรื่องกับการทางนี้ เราได้เคยวาง
โครงการนี้ไว้สำหรับประเทศมาแต่แล้ว ควรจะคิดทางจากจังหวัดใดไปจังหวัด
ใด เติมได้วางไว้เป็นโครงการนี้ ๓๗ มั่นใจ การที่ได้พิจารณาวางโครงการนี้
อันนี้ เราก็ได้พิจารณาสภาพการณ์ในขณะนั้น ๆ ว่า ทองที่ใดเจริญเพียงใด
ลดหย่อนกันเพียงใด จึงได้จัดการโครงการนี้ว่า จากที่นั่นไปที่นี่ควรเป็นทาง
ชั้นที่ ๑ จากจุดนั้นควรเป็นทางชั้นที่ ๒ อะไรเหล่านั้น เมื่อได้พิจารณากันโดย
มีคณะกรรมการพิจารณาอยู่นานแล้ว ได้พิจารณาจนมีเจ้าหน้าที่หลายกระ
หวงช่วยกันให้ความคิดเห็น เมื่อได้วางโครงการนี้เช่นนั้นแล้ว เราจึงจัดว่า
การก่อสร้างทำเป็นงวด ๆ ภาคว่าของคณะ ๕ นี้ ก็ดำเนินต่อไปตามโครงการนี้
นั้น ความจำเป็นก่อนหลังและความรู้สึกที่จะทำการจัดการสร้างถนนเอง
กันก็ได้กระทำไป คือ การวางโครงการนั้นนี้ ใคร ๆ ทั้งหลาย เมื่อยังไม่

LIRT

ทางอ้อม เราได้แต่คาดคะเนว่า ต้นทุนจากจุดนั้นจะมีย่างงั้น จะมีการสำรวจ
 มากน้อยเท่าไรกัน เมื่อสร้างถนนแล้ว นั่นขอเท็จจริงจึงจะบังเกิดขึ้นว่า
 ที่คาดหมายนั้นเป็นไปได้ตามความคาดหมายหรือไม่ นั่นเป็นข้อหนึ่งที่เป็นมา
 แล้วสำหรับโครงการนี้ ๕ ปีก่อนนั้น ได้สร้างไปถูกต้องตามโครงการนั้น
 จาก พ.ศ. ๒๔๗๗ ถึง พ.ศ. ๒๔๗๘ ตอนนั้นมากบ่งเหตุเกิดมั่งคั่งมาก มี
 สงครามยุโรปแล้วนั้น ก็มีความจำเป็นของประเทศในทางทหาร ที่จะต้อง
 ตัดถนนบางสายเพื่อประโยชน์แก่การทหาร เพราะฉะนั้นในการสร้างทางในงวด
 ๕ ปีที่ ๒ นั้นจึงได้มีการแตกต่างไปจาก โครงการนี้ ตัวอย่าง เพื่อการเศรษฐกิจ
 หรือในเหตุการณ์ปรักคิมบ้าง แม้กระทั่งนักคิด ก็ได้ทำการสร้างทางประมาณ
 ๖๐๐-๗๐๐ กิโลเมตร ตอนมาเกิดสงคราม เราทำอะไรไม่ได้ นอกจากบวกระ
 นิด ๆ หน่อย ๆ แล้ว สร้างทางทำเป็นบ้าง คือไปให้พวกพยายามตัวรอดจุกจุก
 โครงการนั้นคือไปเราควรจะทำในทางไหน นักได้พิจารณาเล็กน้อย นอกจาก
 นั้นสำหรับทางที่สร้างไว้แล้ว ยังมีค้างอยู่บ้างเหมือนกัน ถ้าสร้างไว้เป็นส่วนใหญ่
 เงินเราลงไปแล้วมากมาย เราที่น่าจะได้ทำต่อไป แต่ว่าที่สร้างไว้เล็ก ๆ
 น้อย แต่ทางนั้นคาดหมายว่าจะมีประโยชน์น้อย เราอาจจะระงับไว้ก่อน
 หรือสร้างที่หลังเมื่อเสร็จเส้นทางอื่น ๆ แล้ว อย่างนี้เป็นต้น ส่วนที่ทางใด
 ที่ได้สร้างไว้เรียบร้อยแล้วและไม่ปรากฏว่ามีผู้ใช้มาก คือเปลี่ยนจากที่ได้จาก
 การที่สร้างนั้น ถ้าปรากฏว่าจะไม่คุ้มค่า นักจะต้องพิจารณาต่อไปเหมือนกัน
 แต่การพิจารณานั้น คงอยู่การสร้างทาง เราจะมุ่งแต่เพียงทางเศรษฐกิจ
 อย่างเดียวมันไม่ได้ เราจะต้องมองถึงว่าทางนั้นจะเป็นประโยชน์แก่การปกครอง
 การทหารและอื่น ๆ อีกด้วย เรื่องนี้เราจะได้พิจารณาคือไป เพราะถ้าข้าพเจ้า
 ยังไม่ได้ทราบรายละเอียดหรือสถิติ ถ้าทางเส้นนั้นมีประโยชน์แก่ทางเพียงใด
 ในขณะนี้ เพราะว่ามันเองมาแต่เรื่องนักไม่ถนัด แต่ด้านแนวความคิดที่จะ
 ดำเนินการไปอย่างกว้าง ๆ ก็คงที่ข้าพเจ้าได้ทราบเรียนต่อสำนักงาน.

LIART

๑๖.๕๗ II.

พระเพทราชา : ทางคมนาคมทางเหนือสำหรับรถไฟนั้น รัฐบาล
 ได้ขแรงมาตามทหามต้นตามภูมิเขยวต ได้ถามแล้ว แต่พุดถึงทางหลวงทางเหนือ
 ซึ่งเวลานั้น ทางระหว่างลำปางคือไปต่างประเทศถึงเชียงตุง คนต่างประเทศ
 เขาไปอยู่ทุกอัน แต่ทางหลวงไม่ตัดออกนัก นั้นเป็นทางสายหนึ่ง เป็นกระเป่า
 ของประเทศที่จะนำคนและสินค้าเข้ามาสู่ประเทศ ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องให้รัฐบาล
 รับผิดชอบในทางสายเหนือให้หนักขึ้นอีกหน่อยหนึ่ง เพราะเวลานี้การทาง
 บกพร่องอยู่มาก และขอทราบว่าจะได้มีการขยายแต่ระดับนั้นได้ดียิ่งขึ้น
 เพียงไร

อีกอย่างหนึ่งทางคมนาคมทางน้ำยังไม่ได้กล่าวถึง ทางคมนาคม
 ทางน้ำเมื่อมีสงครามเราก็ตราบแล้วว่า อันตรายที่สุดก็คือทุระเบิด คูเหมือน
 รัฐบาลก่อนได้เคยสั่งเรือกวาดทุระเบิดเข้ามา เมื่อส่งเข้ามาแล้วก็ได้อบรมว่า
 เหมือนจะมีอะไรบกพร่องอยู่บ้าง จะจริงแค่ไหนคงทราบด้วยแล้ว ทนเรือ
 เหล่านี้เมื่อไรจะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในทางส่งขดามาบ้าง ซึ่งเป็นข้อสำคัญ
 ที่สุด ฤดูนี้หมดแล้ว เรือใหญ่ ๆ จะเข้าออกไม่ได้ และอยากทราบว่ามี
 มินโยบายบ้างไหม ที่จะเปิดปากน้ำส่งขดให้เรือใหญ่เข้าเทียบท่า และเมื่อไร
 จะกวาดทุระเบิดให้หมดไป

อีกประการหนึ่ง ทางหลวงระหว่างส่งขดไปต่างประเทศถึงม้ง
 ถึงโคไปรันนั้น เป็นทางหลวงสายหนึ่งอันเป็นกระเป่าทางใต้ เมื่อ ๒ เดือน
 ข้าพเจ้าไปได้ความว่า การงานทุกอย่างดำเนินไม่ได้เลย เพราะเหตุว่าค่าแรง
 กรรมกรแพงเหลือเกิน วันละ ๒๐ บาท เกือบจะหาจ้างไม่ได้ และอุปกรณ
 ต่าง ๆ ที่เคยมีขดก็เสียไปในการสงครามหมด นับเป็นข้อสำคัญที่สุด และ
 จำเป็นที่สุดที่จะต้องแก้กระเป่าบนกระเป่าต่างของเราให้เรือที่สุดจะต้องทำและ
 ขอทราบว่าจะเอาจะทำได้ และจะทำได้เร็วที่สุดได้เมื่อไร

LIRT

๑๖.๑๐ น.

พล.อ.ท. มุนี มหาสันทนะ เวชยันต์รังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านสมาชิกได้เตือนในสิ่งที่ควรจะต้องพิจารณาแก้ไขหรือส่งเสริมสำหรับทางที่นำไปสู่ต่างประเทศ เพื่อจะได้เป็นทางที่สินค้าแต่ละคนโดยตัวของตัวเองหรือได้เข้ามาสู่ประเทศเรา นี่เป็นทางที่สำคัญ ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และอยู่ในความดำริที่ที่จะต้องพิจารณาเส้นทางเหล่านี้ ซึ่งเป็นเส้นทางที่สำคัญในทางเศรษฐกิจ อันควรจะต้องทบทวนบ้างก่อน แต่ว่าเมื่อใดก็ตามที่สมาชิกพูดถึงการสร้างการอะไรเหล่านี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนต่อสภาว่า ในเวลานี้หรือในคืนที่ต้องดำเนินการหรือดำเนินการต่อไป ถ้าเราจัดการเรื่องซ่อมแซมการคมนาคมอื่นๆ ทุกสิ่งทุกอย่างได้เรียบร้อยกันคืนนี้เป็นผลก็แล้ว ข้าพเจ้าอยากขอเรียนเป็นตัวอย่างให้เห็นว่า เส้นทางคมนาคมของเราได้ถูกเสียหายและชำรุดทรุดโทรมอย่างไร ซักตัวอย่างเช่นว่าทางที่เราได้สร้างไว้แล้วในโครงการนี้ ๕ ปีที่แล้ว หรือ ๕๐๐๐ กิโลเมตรเศษ และต่อมา ในพ.ศ.สำหรับโครงการนี้ต่อมา เราได้สร้างประมาณ ๖-๗ กิโลเมตรอะไรเหล่านี้เป็นต้น เวลาที่ได้สำรวจแล้ว เราจำเป็นต้องทำการบูรณะปรับปรุงเส้นทางถึงประมาณ ๑๐๐๐ กิโลเมตร นี่จะเห็นว่าเพียงแต่การซ่อมเท่านั้นก็เป็นภาระหนักอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างคือไม่ใหม่หรืออะไรย่อมจะมาถึงหลัง เพราะว่าการพิจารณาซ่อมแซมเส้นทางที่สำคัญๆ เสียก่อน

ทันทีที่กล่าวถึงการคมนาคมทางน้ำ ท่านได้กล่าวว่ามีบางแห่งได้มีทุนระเบิดฝังอยู่ไม่ปลอดภัยอะไรเหล่านี้ สมควรจะกวดขัน โครงการนี้เท่าไรเหล่านี้ อยู่ในความดำริที่ที่เราจะต้องพิจารณาส่งเสริมด้วยแต่ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และถ้าสามารถจะทำได้ ถ้ามีเงินทองมีเงินตราต่างประเทศพอเพียง จะขอขอร้องของมาได้ เราอีกอาจจะขยายออกไป ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่กล่าวเมื่อก่อน สำหรับทางเศรษฐกิจแล้วสมควรที่เราจะเปิดท่าเรือทางใต้

LIRT

แล้วความเมื่อพิจารณาแค่เพียงแค่ว่าเรือกรุงเทพในขณะนี้ เราก็ดำรงต่อไปเป็น
 ส่วนมาก แต่ถึงอยู่ก็มากที่เราควรจะดูท่า ขาพเจ้าไม่ได้หมายความว่า
 จะต้องสร้างถึงเสร็จโครงการนั้นให้เป็นท่าเรือทีเดียว ขาพเจ้าหมายความว่า
 สภาพที่เป็นอยู่ในเวลานั้นจะต้องมีการปรับปรุงปรนและอื่น ๆ เพื่อความ
 สดวกแก่เรือที่เขาจะมาเทียบท่า จะเทียบกันได้ถ้ากรุงเทพเป็นท่าใหญ่ที่สุด
 ของประเทศ การที่เราจะเปิดท่าเรือขึ้นนั้น ถ้าเราให้ความสะดวกเขาไร ก็จะมี
 เรือแพเข้ามามากจน แต่เป็นทนายนักมีเรือเดินมหาสมุทรบ้างสายซึ่งไม่เคย
 แวะมา เวลานี้ก็เริ่มแวะมาแล้ว เราก็จำเป็นจะต้องให้ความสะดวกยิ่งขึ้น
 เพื่อให้เป็นที่พอใจ เขาจะได้มา มาก ๆ ยิงขึ้น ในขณะเดียวกันก็จะต้อง
 ไปตามท่าเรืออื่น ๆ เหมือนกัน ว่าควรจะเริ่มหรือไม่ หรือควรจะเริ่มบางราย
 ท่าที่เราจะสามารถทำได้ ส่วนการกวาดตุนระเบิดที่ใต้อยุ่นั้น ก็จริงสำหรับ
 ท่าเรือกรุงเทพ เราได้ทำอยู่แล้ว ได้มีพวกทหารอังกฤษได้มาช่วยอยู่
 พกหนึ่ง แต่ว่าท่ากวาดตุนนั้น กวาดเพียงบริเวณเพียงช่องน้ำลึกเท่านั้น หน้า
 คนในขณะนั้นทำไม่ได้ การที่จะเดินเรือเขาไปจอดตามท่าเรือเหล่านั้น ก็
 ต้องระมัดระวังอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ดี ท่าที่ทราบก็กวาดตุนระเบิดเหล่านั้น
 เมื่อเขตล่องไป ๆ เดือนคุณภาพตง แคนันแหละ ก็ได้ปรากฏมาเหมือนกัน
 เมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ได้เกิดการระเบิดขึ้นอีก ก็จำเป็นต้องจัดการกวาดอีก ถ้า
 สามารถจะทำได้ แต่ว่าในการกวาดตุนระเบิดก็จำเป็นต้องมีอุปกรณ์ อุปกรณ์
 ในการกวาดนั้นแหละที่เรามาเรียกว่าไม่เพียงพอ ถ้าเพียงพอแล้วเราก็กวาด
 กวาดเสียเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะต้องพยายามจัดหาออกไป ที่ท่านว่าซื้อเรือ
 กวาดตุนระเบิดอะไรมาบ้างเหล่านั้น ขาพเจ้าก็ยังไม่ทราบรายละเอียดกันแน่
 ในขณะนี้ก็จะทราบเรียนคือสภา ก็เกรงว่าจะคาดเคลื่อน แต่เท่าที่ทราบ
 ก็ทราบว่าเป็นเรือกวาดตุนระเบิดในทะเล คือมีพาเวเจนเป็นกวาดตุน
 ระเบิดธรรมดา ไม่ใช่ทุระเบิดแม่เหล็ก กานเรือของปรนก็พอเพียงแล้ว

LIERT

เชื่อว่าในองค์การของรัฐบาล ก็จะได้ติดต่อขอให้ช่วยเหลือเพื่อทำการกวาด
ให้ได้รับความปลอดภัยยิ่งขึ้น.

ไม่มีสมาชิกผู้ใดอภิปราย

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดพูดต่อไป ข้าพเจ้าขอว่า
ประชุมถึงสามโมงผ่านไปสำหรับในเรื่องนี้ ขอพัก ๑๕ นาที

พักประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา.

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ขอ ๘ กรกฎาคม
และการค้าส่งมา

๑๖.๔๕ น.

พระยาจินดารักษ์ : ข้าพเจ้ามีความตั้งใจในนโยบายของกระทรวง
ศึกษาธิการอย่าง ในฐานที่ข้าพเจ้าเคยเป็นอธิบดีกรมพลศึกษามาแล้ว คือ
เท่าที่ข้าพเจ้าได้ทราบว่าหลักสูตรการศึกษาของชาติมีอยู่ ๑๒ คคือ พหุศึกษา
จรรยาศึกษา และพลศึกษา และนโยบายของทั้ง ๓ องค์นี้จะต้องให้เกื้อหนุนของ
เราเท่า ๆ กัน ข้าพเจ้าขอโทษที่จะต้องกล่าวถึงท่านรัฐมนตรีว่าการศึษากระทรวง
ศึกษาธิการ คือท่านเป็นคนที่ได้สร้างเครื่องหมายกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติขึ้นไว้
หนึ่งสี่เหลี่ยมแทนพลศึกษา สี่เหลี่ยมจรรยาศึกษา และสี่เหลี่ยมแทนพหุศึกษา
แต่ท่านเอา ๓ องค์นี้ให้เท่า ๆ กัน แต่จิตใจในวงหนึ่งวงเดียวกัน และท่าน
ว่าดวงเขี้ยวควรจะต้องอยู่ข้างบนเสียด้วยซ้ำ แต่ความจริงตามปฏิรูปศึกษามา
นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกดวงเขี้ยวของท่านนั้นต้องตั้งอยู่บนคเดียว ตกไป ไม่
ได้อยู่ข้างบนหรือเท่ากับเขาเสียด้วยซ้ำไป ทั้งนี้เพราะเหตุว่า ถ้าเราจะดูประ
มวญการสอน จะเห็นได้ว่าการศึกษาพลศึกษานั้น มีคะแนนอยู่อย่างมาเพียง ๒%
ของคะแนนอื่น ๆ เท่านั้นอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งเมื่อพิจารณาถึงว่า ถ้า

ที่จะให้การศึกษาคือครบ ๓ องค์นี้ แต่ถึงเวลาที่จะพิจารณาเงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎรชั้น ทางกรมพระศึกษาซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการศึกษา ก็หาได้มีโอกาสเข้าไปพบเจรจาหรือขอรับรองโดยประการใดไม่ เพราะฉะนั้นโรงเรียนราษฎรบางโรงเรียน ไม่ได้ให้การศึกษารวมทั้ง ๓ องค์ แต่ก็ได้เงินอุดหนุนอยู่อีกประการหนึ่ง โรงเรียนต่าง ๆ นั้น มีนักเรียนนับจำนวนร้อย ๆ แต่มีครูพระศึกษาอยู่แต่เพียงคนหนึ่งหรือไม่มีเลย ถ้าพูดตามชนบทด้วยแล้ว อย่างโรงเรียนประชาบาลเป็นคน ไม่มีครูพระศึกษาอยู่เลย และอีกอย่างหนึ่งครูพระศึกษาจะเป็นผู้ที่ไต่ทำงานอย่างตรากรตรา คือนอกเวลาเรียนก็จะต้องมาสอนเด็ก มาอยู่กับเด็ก และครูพระศึกษาไม่ได้มีคุณค่าความดีเป็นพิเศษประการใด และถ้าจะดูนโยบายซึ่งได้ร่างส่งมานอกกระทรวง ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นวางข้อใดที่เกี่ยวข้องกับการพระศึกษาเลย หรือจะมี ก็เรียกงานคหณอยู่ภายในข้อ ๓ ศสการอบรมศีลธรรมและวินัย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็จะต้องถามว่า ข้อใดจะเกี่ยวข้องมี ๓ องค์นี้ เราไม่ได้ให้การพระศึกษาแก่เด็กให้ครบทั้ง ๓ องค์ เพราะฉะนั้นผลของการที่ได้เป็นมาแล้ว จึงได้ปรากฏว่า เรามีคหณความรู้นับจำนวนมาก แต่ทว่าสนใจเป็นนักกหณน้อย เนื่องจากเหตุนี้ เราจึงได้มีการอบรมกันเองกัน การแต่งตำคคคคไม่รักหมรักคนหรือรักชาติ และที่ผู้คิดใช้ความรู้มาทำทานนหลังเพื่อนหรือหลังชาติด้วยตนเอง ในเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่าการให้การพระศึกษานั้นไม่คู่ควรกับวิชาอื่น ๆ ส่วนในด้านประเทศเท่าที่ข้าพเจ้าได้รู้มาได้เรียนมาเช่นประเทศอังกฤษ ประเทศที่ถือปฏิบัตินิสัย เช่นที่งานรัฐมนตรีว่าการอุตสาหกรรมส่งข้าพเจ้าไปดู ก็ได้รู้สึกและเห็นว่าการให้การพระศึกษานั้น เขาถือว่าเป็นการสำคัญที่สุดข้อหนึ่ง เช่นกับเด็กอนุบาลของเขานั้น เกือบจะเรียกได้ว่าเต็มตลอดแล้ว มีเรียนถึงคหณน้อยเท่านั้น ส่วนพระคคคคกกับคคคคค เขาสนใจมากกว่าเขาน และรวมความที่เขาสนใจมากเรียนน้อยเมื่อเด็ก แต่เรียนมากและเรียนน้อยเมื่อโต เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะเรียน

LIART

ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า เทาชาฟเจ้าใครแจงมาน
ในรัฐบาลชุดนี้จะพิจารณาแก้ไขประการใดหรือไม่นับนข้อที่ ๑

แต่เมื่อข้อ ๑ เทาชาฟเจ้าใครแจงมาน กิฬาลิอิมบักจะมั้นทตอน
ตอนระหว่างวันที่ ๒๗ กรกฎาคมถึง วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ กิฬาลิอิม
บักทำให้ก่อเกิดและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นอย่างดี และเป็น
โอกาสให้ต่างประเทศนำวัฒนธรรมและชื่อเสียงของ ประเทศไปเผยแพร่และก่อ
ให้เกิดความสงบสุข ซึ่งโลกของการอยู่ในเดสกัน กระทรวงศึกษาธิการ
นโยบายในเรื่องที่จะพิจารณาเรื่องกิฬาลิอิมบักหรือไม่

อนึ่ง การที่จะเข้าไปร่วมกิฬาลิอิมบักนั้น ตามระเบียบของเขาว
จะต้องมีองค์การซึ่งเรียกว่าเนชันแนล โอติมบัก คอมมิคคิ เจ้าไปอยู่ในเคือ
อินเตอร์ เนชันแนล โอติมบัก คอมมิคคิด้วย แต่ของเราไม่มี ข้าพเจ้าได้
ทราบว่ามีนักกีฬาพวกนั้นกำลัง คัดที่จะ ตั้งคอมมิคคิ ขึ้น และเงินอยู่แล้ว
ประมาณ ๕ พันเคือ แต่การที่จะดำเนินการตั้งอินเตอร์เนชันแนล โอติมบัก
คอมมิคคิขึ้นได้นั้น ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลแล้ว ก็กระทำไปไม่
ได้เร็ว ในภาคข้างหนาน ตามความคาดหมายของข้าพเจ้า กิฬาลิอิมบัก
อาจจะมั้นขึ้นในประเทศอินเดียหรือประเทศอื่นในภาคตะวันออก ถ้าประเทศเรา
ไม่ตั้งนักกีฬาไปร่วมกับเขามัน ข้าพเจ้าคิดว่า จะเป็นที่น่าอายน้อยยิ่ง
ถ้าเราอินเดียขึ้นซึ่งได้รับเอกราช แต่เราไม่มีเอกราชตลอดมา ถ้าเราไม่
ตั้งนักกีฬาก็จะมั้นหน้าอายน้อยแก่ประเทศอื่นๆ ด้วย เพราะฉะนั้นจึง
อยากถามรัฐบาลว่า มีนโยบายที่จะอุดหนุนการตั้งกิฬาลิอิมบักหรือไม่

ข้อที่ ๑ กิฬาลิอิมบักทตอนตอนนั้น เราอาจจะไม่สามารถส่งนักกีฬา
ไปได้ ข้าพเจ้ารับรองว่าเราจะไม่ส่งนักกีฬาที่จะส่งไปได้ แต่ทั้งนี้ไม่ใช่ที่เรา
ไม่ส่งนักกีฬาสามารถ แต่ที่เราไม่มีใครขอทุนเท่านั้น เช่นการเดินฟุตบอล
จนที่เขามานดูนั้น เราจะเห็นว่าเราแพ้เขาอยู่เรื่อย แต่ถาทำงานไปตลอด ทุน
จะเห็นว่าฝีมือของเรานั้นไม่เล็ดกว่าเขา แต่เราเล่นได้เพียงครึ่งเวลาแรกเท่านั้น

ข้าพเจ้าบอกเขาว่าเรื่องจากแพทย์ตรวจการ การพิจารณาคดีจะทำให้อนามัย
 พลเมืองแข็งแรง และเขามั่นใจในายสำคัญไม่น้อยกว่าแพทย์เลย เพราะเหตุ
 ว่าเป็นการป้องกันดีกว่าแก้ ไม่ต้องกลัวว่าพลเมืองเราจะเจริญไม่ได้ ถ้า
 ร่างกายของพลเมืองไม่แข็งแรงเช่นเคยถึงเดือนละ ๕๐ บาท รับประทาน
 ไม่พอ ซึ่งข้าพเจ้ากำลังจะพยายามเสนอ การจะส่งคนไปตุลาการภิบาลโฮลมบ็ค
 นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งทีเดียว ถ้ามีความคิดข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าทุก
 กระทรวงทบวงการควรจะต้องส่งคนทีเดียว ถัดไป ตุลาการต่างประเทศทุก ๆ
 ปีด้วย แต่ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ครุสตร์ของท่านเวสถานทุก ๆ จังหวัดคือคือ
 ฉางชาวอยู่ หนาด่างไม่มี แม้ประเทศออกเท่านั้น นักเรียนครูของทางเบย
 เดือนเดือนละ ๕๐ บาท เพียงพอดอาหารทำนารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 บอกว่าได้ ๓ บาทยังไม่พอ นักเรียนนายร้อยนักเรียนนายเรือได้ ๓.๕๐ บาท
 ยังมีเครื่องแต่งตัว แต่ครูที่มาจากต่างจังหวัดได้ ๕๐ บาท ทำคนกินปลาเค็ม
 ทีเดียว ข้าพเจ้าขออยากจะเรียนท่านทั้งหลายว่า ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายเห็น
 ควรส่งคนไปตุลาการภิบาลโฮลมบ็คแทนที่จะให้นักเรียนครูมัธยมดี และมีอาหาร
 รับประทานดีแล้ว ขอได้โปรดเขียนจดหมายแนะนำมา แล้วข้าพเจ้าจะได้
 รวบรวมความเห็นส่งให้รัฐบาล แต่ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ความได้ครุ
 ผู้หญิงยังอยู่ข้างล่างไม่พ้นหน้าต่าง เพราะฉะนั้นตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้ว
 จะเห็นพ้องกับเจ้าคุณจนดา ๆ กตาม แต่ก็ไม่เห็นควรที่จะเสียเงินส่งคนไป
 โฮลมบ็คจนกว่าครุมัธยมดี ๆ นักเรียนห้องอื่น แต่ถ้าหากว่าส่งมาจนกว่า
 ทั้งหลายเห็นว่า การส่งคนไปโฮ ลมบ็คคนเป็นของดี เป็น เกียรติ ของชาติ แล้ว
 โปรดเขียนจดหมายมา ข้าพเจ้าจะรวบรวม ถ้าเห็นสมควรจะส่งแนะนำเสนอ
 รัฐบาลให้

๑๗.๐๐ น.

พระยาไทหลวงนิพนธ์ : ตอนขอข้าพเจ้าจะส่งมอบชกถามไม่เต็ม

๑. นาทีต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ข้าพเจ้าขอจะขอกล่าว

ไม่ใช่หนังสือ เรียงว่าอยู่ในเรื่องก็ได้ คือเข้ามาขอสมัครงาน เรา
 หลายเป็นหลายโรงเรียนด้วยกัน บางที่ก็ศึกษาแตกต่างกัน ฝรั่งเศส อังกฤษ
 อเมริกา หลายนชาติหลายภาษา มีบางท่านเรียนจากประเทศไทย ไม่เคยไป
 เมืองนอก บางที่รัฐมนตรีหรือส่งมาชิกผู้อภิปรายและซักถาม บางที่ท่าน
 ใช้ศัพท์ภาษาฝรั่ง ซึ่งส่งมาชิกซึ่งศึกษาในเมืองไทยไม่ทราบ ข้าพเจ้าขอ
 ซักค้อย่างไร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อเวลานั้นท่าน
 บอกว่าท่านเตรียมพร้อมที่จะทำ คู่มือ ออร์, เทอริคัลเวียด ออร์, เคอริคัลลา
 ออร์เฟร์ คำว่า เคอริคัลลา ออร์เฟร์ คนที่ฟังเขาไม่เข้าใจ จะให้ข้าพเจ้า
 เข้าใจอย่างไร เขาเข้าใจว่าถ้าศัพท์อย่างนั้น รัฐมนตรีทำอะไร ทำถึง
 ทุพทุฐนั้นไม่ใช่เป็นการตลก เพราะเหตุว่าคณะรัฐมนตรีทำอะไรถึงเขาก็
 ชอบใจ เพราะฉะนั้นคราวนี้ตั้งแต่ข้าพเจ้าจะขอประทานอนุญาต
 ต่อท่านประธานสภาว่า ท่านผู้ใดจะพูดภาษาฝรั่งก็ภาษาต่างประเทศขอได้
 ใช้คำศัพท์ไทยทับไปด้วย คือถ้าเป็นไทยไม่ได้ ข้าพเจ้ายินดีจะช่วยตามให้
 ในสภา

คือไปน้ข้าพเจ้าจะขอซักถามเจ้าคุณศรีภักย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการข้าพเจ้าจะขอซักไม่มากเพียงสั้นๆ เชื้อว่าถ้ารัฐมนตรีจะเข้าใจ
 เพราะว่าเขาเคยอยู่ที่เดียวกัน

๑. ท่านบอกไว้ ท่านจะส่งเสริมการศึกษาของประชาชนให้ดีขึ้น ถ้า
 ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ให้เหมาะสมแก่การที่จะเป็นพลเมืองในระบอบ
 ประชาธิปไตย ข้าพเจ้าขอถาม ๑๒ ปีแล้วไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยหรือ
 อย่างไร ขอให้ตอบข้อ ๑.

๒. ท่านว่าจะปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการ
 ของประเทศ คืออะไร ขอให้ตอบ

๓. จะอบรมคณาจารย์ของนักเรียนและกวดขันวินัย ข้าราชการ
 หนึ่งถึงพันท่านบอกว่าจะมีตำรวจนักเรียน ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้านี้ ถ้า

ในเรื่องการส่งเสริมการศึกษาของประชาชนให้ก้าวหน้าทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมแก่การที่จะเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตย ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าในเวลา ๑๓ วันจะทำได้ แต่ข้าพเจ้าจะคงทนอย่างนั้นคือได้ตลอดชีวิตการบังคับว่าคงจะมีมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่านักเรียนหาได้เรียนในทางการเมือง ให้รู้จักอภิปรายกันในโรงเรียน ข้าพเจ้าเห็นเป็นอย่างนั้น เพราะเหตุว่าในมหาวิทยาลัยต่างประเทศบางแห่ง เขาแยกพรรคกันในโรงเรียนด้วย นักเรียนที่อยู่คนละพรรคไม่พูดกันก็มี แต่ถึงคราวรวมกันเช่น งานฉลองมหาวิทยาลัยประจำปี หรืองานของชาติ ก็พูดกัน ข้าพเจ้าเสนอไปยังท่านอธิการบดี ท่านอธิการบดีไม่เห็นด้วยในเรื่องแยกพรรคกันในโรงเรียน เพราะเหตุว่าจะตอปปากกันขึ้น นี่เป็นคนแรกที่จะทำไปได้ ในมหาวิทยาลัยที่เคยห้ามกันไม่ให้พูดการเมืองโดยหาว่าจะเป็นการผิด ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้นักเรียนมหาวิทยาลัยจะเป็นรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี ในภายหน้า เป็นเสนาบดีของชาติ ตั้งคนเสียเดี๋ยวนี้ นี่เป็นความประสงค์ของข้าพเจ้าที่จะขอรวมให้เจ้าระบบประชาธิปไตยอันแท้จริง แต่ถ้าเขาไม่ได้รับการยอมรับเข้ามาบ้าง ในสภาแล้ว ก็จะได้ยุ่งกันมาก ข้าพเจ้าขอขอร้องให้อธิบดีกรมสามัญศึกษาจัดการอบรมให้นักเรียน โรงเรียนต่าง ๆ คิดสร้างตัวเอง ที่จริงกรมสามัญศึกษาได้ทำมาก่อนแล้ว เช่นเวลาสมัครประจำบักนักเรียนเขาจัดทำเสร็จ ครุ ไม่เกี่ยวข้องเลย แต่นั่นเป็นนักเรียนโรงเรียนผู้หญิง แต่ถ้าโรงเรียนชายไม่ทำเช่นนั้น เป็นเพราะครูใหญ่ไม่เอาใจใส่ ข้าพเจ้าจึงขอรองให้กรมสามัญศึกษา บังคับให้ ครู ใหญ่ บังคับให้นักเรียนยกสร้างตัวเองให้รู้จัก ใช้สิทธิเสียเดี๋ยวนี้ถึงเวลาจะได้ใช้สิทธิ ไม่ต้องให้คนอื่นมาจุจมนอกอย่างทีละตัว นี่เป็นอธิการบดีขอพเจ้าเขา แต่ว่าจะสำเร็จแค่ไหนไม่ทราบ เพราะเหตุว่าเวลาเพียง ๑๓ วัน อีกข้อหนึ่งก็คือปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมแก่ความต้องการของประเทศ ท่านทั้งหลายขอทราบว่าการปรับปรุงหลักสูตรนี้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ เพราะยังไม่พอ เราต้องปรับปรุง

LIART

สนับสนุนภาษาอังกฤษให้เข้มงวดขึ้น และทางบริษัท เคนซิด ก็ได้เสนอมา
 ว่าจะช่วยเหลือการศึกษาของประเทศไทย โดยขอให้เราออกบัตร ๖๐๐ ปอนด์
 ทางบริษัท เคนซิด จะออกบัตร ๓,๐๐๐ ปอนด์ เพื่อส่งครูภาษาอังกฤษมา
 ส่งมอบมหาวิทยาลัยเมืองเราเป็นเวลา ๕ ปี ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย เพราะ
 เหตุการณ์เกี่ยวมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอ่อนแอกว่า ข้าพเจ้าได้รับ
 ทราบว่า นักเรียนของเราไปเข้ามหาวิทยาลัย ที่จริงคือมหาวิทยาลัย
 ที่กรุงเทพฯ นี้แล้ว แต่ไปฟังเด็กเซอร์ไม่ออกต้องไปคอยซึ่ง คืออบรม
 ภาษาอังกฤษออกอย่างน้อยหรือสองปี เพราะฉะนั้นโอกาสอันดีที่ข้าพเจ้า
 ได้รับทราบมา ถ้าข้าพเจ้าเสนอรัฐบาลเห็นชอบด้วย แปลว่ามหาวิทยาลัย
 ของเราจะเพิ่มพูนความเข้มแข็งในภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่าอังกฤษ
 ก็นับว่ามี ๓,๐๐๐ ปอนด์ เราขาดเพียง ๖๐๐ ปอนด์เท่านั้น นอกจากนี้
 ภาษาอังกฤษ โรงเรียนรัฐบาลเรียนดีประจำตัวเมืองครั้ง ข้าพเจ้าก็ขอรับรอง
 ไทยซึ่งสมัครเข้ามาศึกษาเพียงเวลาเรียนชั้นมัธยม แต่ใน ๒๓ วันนั้นก็ได้รับ
 คำแนะนำ แต่ก็ให้เสร็จก็โดยไม่ได้ นอกจากนั้น การอบรมก็อบรม
 วิชาของนักเรียนด้วย ที่นั่นซึ่งหลายที่สมัครงานอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล
 เวลานี้ โปรดสอบถามตัวจากคุณศรีหรือเปล่า แต่สำหรับโรงเรียนราชบูรณ
 ยังไม่ได้ก่อตั้งขึ้น ทนเรื่อง การจัดหาหนังสือตำราให้พร้อมกับความต้องการ
 ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า หนังสือตำราเรียนที่ส่งจากต่างประเทศ แต่
 เป็นตำราที่มีในประเทศไทย ทานที่สมัครงานเรียนหนังสือถ้าหากว่านคร
 หลานของพวกมันบอกว่าไม่มีความเรียน ให้ใครสักคนมาบอกข้าพเจ้าได้ ใครสักที่
 เบอร์ ๒๒๕๕ ขอบอกทันที ข้าพเจ้าจะจัดการให้ ทนเรื่องการบวรวงซึ่งเสริม
 ฐานะที่เราถ่วงร่างมาแล้ว แต่ว่าไปค้างอยู่ที่พฤตสมภา ได้ถูกกลืนตั้งมา
 แต่เวลานี้กำลังคงทวีมีการเร่ร่อนจากครั้งหนึ่ง ถ้าแล้วจะเสนอมายังสภา
 เสนอไปยังสภาของสภาฯ สภาฯจะรับหรือไม่ ขอบอกด้วย เงินเดือนหรือเงินเดือน

และครูประจำบางจะมีฐานะเป็นข้าราชการชั้นนี้ เรียกว่าบำรุงและตั้งเสริม
 ฐานะครู ตลอดจนครูต่าง ๆ ที่อยู่ตามต่างจังหวัด อย่างที่ข้าพเจ้ากรมเรียน
 เมื่อก่อนว่าอยู่ต่างอำเภอไปวัดขยายตามมโนประสงค์ แต่ที่ต่างไม่มี มีครูบางคนอยู่
 หลงเงาที่ถนนครุในโรงเรียนอย่างหนึ่งเป็นคน แล้วนักเรียนครู & คนที่ปลานับ
 คิดเดียว อย่างนี้ เพราะฉะนั้นจะต้องบำรุงตั้งเสริมฐานะครู ขยายการ
 ศึกษาประเภทโรงเรียนอนุบาล ซึ่งข้าพเจ้าจะพยายามเพราะว่าการศึกษ
 สมัยใหม่ทั้งประเทศได้ครุศาสตร์บัณฑิตว่า ขอประทานโทษต้องใช้ภาษา
 อิงกฤษสักหน่อย ปรี๊ด กู๊ด แซ่กยูเคชั่น ถ้าถึงทุนอย่างนี้คิดว่าจะขยายยุค
 ขยายตัวลงในเวลาข้างหน้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะพยายามขยายโรงเรียน
 อนุบาลแสดงก็เงินต่อไปคือขอเงินไปบำรุงทั่วทุกพื้นที่ และพระบาทศกตย
 สักเพ็ญ นอกจากนั้นรายรับเงินไปให้คำสอนอื่น เช่น คริสต์เคชั่น ค่ายศกต
 เซเวนเคชั่น แอควอนเคชั่นอื่น แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอการมีเงินมาเรียน
 ทุนสามชุกควมสักเดียน ขอได้โปรดงบประมาณวงราชการด้วย ทั่ว
 ทุนอนดางชาวและนักเรียนครู บางคนได้เดือนละ ๓๐ บาท น้อย ๆ ที่ต้อง
 รับประทานปลานับ & คนคอยหนึ่งตัว

๑๖.๑๕ น.

พล. ท. พระยาอภิสงคราม : โดยเหตุที่ข้าพเจ้าอยู่ในฐานะที่
 จะต้องปกครองดูแลให้เข้าเรียนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความรู้สึก
 ถึงแม้จะไม่ได้อยู่ในพวกครูก็ตามมีความรู้สึกในบางอย่างอยู่เหมือนกัน ในเมื่อ
 คนที่เคียวข้าพเจ้ารู้สึกว่าการได้ควบคุมคนการศึกษาของชาติ ก็คือควบคุม
 อนาคตของชาติตนเอง ในเมื่อคนที่ข้าพเจ้าสั่งสอนนโยบายของทางรัฐบาล
 ที่ว่ามานั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการจะตั้งเสริมภาษาอังกฤยังดีกว่าภาษาไทย และ
 ข้าพเจ้าขอประทานเรียนว่าในอนึ่งข้าพเจ้าต้องการที่จะอุปทานกรมว่า นาย
 ฤทธิบาลกัมมพมพาดแปลว่าอะไร ไปที่ทานกรมมคตพนายมพมพาด ฤทธิบาล

ข้าพเจ้าจะเขียนคำดูถูกของข้าพเจ้าไปนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกกระตาคใจ คงจะไม่
 มีใครคอยตำหนิ เพราะฉะนั้นก็ไม่ค่อยจะได้ตรงตามความจริงนัก ส่วนคร
 ูกยาวจะโทษว่านักเรียนอยู่กับผู้ปกครองมาก แต่ข้าพเจ้าเห็นว่านักเรียนก็ช่วย
 กับครูมากเหมือนกันไม่ใช่เพียงแต่กับผู้ปกครอง ซึ่งความเห็นในเรื่องเช่นนี้
 แล้วยังแตกต่างกัน เพราะถ้าขอย่อมจะมีความเห็นไม่ค่อยจะตรงกันนัก อีกประการ
 หนึ่งในการจะ คือ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีแห่งการนี้เพราะหน้าที่การไกล
 ออกไปข้างหนาคณะเดียวกัน ในขณะที่เราทราบแล้วว่าที่ถาวรของคณะคือ
 วิทยาลัยอาชีวศึกษา แต่ข้าพเจ้ายังไม่ปลงใจทีเดียวนัก แต่เป็นที่รักกันไป
 เช่นนั้น ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีแห่งการนี้เพราะหน้าที่การไกล ถ้าหาก
 ถ้า ถ้าคิดว่าจะส่งเสริมการศึกษาใหญ่ในเหตุการณ์นี้จะเพราะหน้าที่นั้น ข้าพเจ้า
 ก็เห็นว่าควรจะมีแห่งการนี้เพราะหน้าที่การไกล เรียกว่าที่คณะศึกษาหรือที่รักถาวร
 อาจจะมีแห่งการนี้ส่งเสริมชาวประชาไว้ ซึ่งเขาเหล่านั้นย่อมจะเรียนได้ดีกว่า
 จะไปเข้าเรียนในโรงเรียนและจะไม่เสียเวลาในการที่จะไปทำมาหากิน เพราะ
 ว่าเราจะใช้เวลาในเรื่องที่ศึกษานี้ให้หนักไปในทางทำอาชีพ เวลานั้นเราจะ
 หนึ่งสอน ก. ช. ผู้ใหญ่หาประโยชน์อะไร ก็ให้เขาทำมาหากินหนักไปในทาง
 ทำมาหากิน ให้ศึกษาไปในทางอาชีพนั้นจะเป็นประโยชน์มากกว่าทำมา
 มาทำมา

คราวนี้ขอ ข. ก็คือว่า ข้าพเจ้าสงสัยนักว่าในต่อไปนั้นก็จะต้องมี
 มีเครื่องแบบให้เป็นที่เรียบร้อย แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่านโยบายเช่นนี้
 แล้ว ข้าพเจ้าก็ควรจะเรียนตามวิชาเดียวของนักเรียนนั้นควรจะตรงกับ
 การประหยัด ในทางนี้เราสอนให้เด็กเรียนประหยัด และอีกทางหนึ่งจะ
 สอนให้พุ่มพวย อย่างนักเรียนหญิงมีปกคอขึงเพราะพวกนี้คงจะเสียค่า
 เสียค่าซัก เสียค่าต้มซักไม่พอประโยชน์ ข้าพเจ้าก็เรียนตามวิชาเดียว
 ถึงเรียนบางหรือเปล่า และอีกประการหนึ่งในการที่จะส่งเสริมเรื่องการศึกษา
 ในมหาวิทยาลัยนั้น ข้าพเจ้าก็ควรจะเรียนตามวิชาที่เราคิดเห็น

ของข้าพเจ้านั้นไม่น่าจะต้องส่งเสริมหรือยก เพราะเคยอ่านหากว่าท่านจะนั่ง
รถยนต์ประจำทางก็ได้ หรือไปในภาคใต้ เขาพูดการบ้านการเมืองกันเต็มที่
เมืองท้องถิ่น ก็เป็นแต่เพียงเราไม่จับเขาตามมาตรา ๓๑๘ ก็พอแล้ว ข้าพเจ้า
คิดว่าไม่ต้องส่งเสริมให้เข้าด้วยกัน การให้การศึกษาข้าพเจ้าคิดว่าจะเขย่าวง
ใคร ๆ ไม่ได้ เป็นคนที่เราเห็นเขาใช้เสียดักเหตุผลแล้วเราจะเขยเอาเสียดักเหตุผล
มาได้ในเมืองเราไม่ได้ เราจะคงคุ้นดีใจของคนไทย นิสัยใจ
คอของคนไทยเป็นอย่างไร

อีกประการหนึ่ง คือ ข้อที่จะเรียนก็คือว่าโดยเหตุที่ทหารจะเปลี่ยน
หลักสูตรรบ ซึ่งจะต้องใช้คนที่มีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาสูง ในข้อที่ถาม
ได้ระลอกหรือเปล่า เพราะว่าเขานักคิดไกลออกไปข้างหน้า ถ้าจะลด
เวลาประจำการลงก็ต้องรวมคนที่มีการศึกษาชั้น ตรี รวมมัธยมหรือเปล่า
ในระลอกนั้น ถ้าหากว่าไม่ได้รวมกันแล้ว ข้าพเจ้าก็เกรงว่าอนาคตข้างหน้า
การที่จะป้องกันประเทศชาติคนก็จะไม่เป็นของที่วางรับหนัก ข้อนี้การรบใน
สมัยทุกวันนี้ยอมมีสิ่งต่าง ๆ ที่จะต้องเรียนจะต้องศึกษาหนักหลายอย่างหลาย
ด้าน และเกณฑ์อย่างต้องเป็นคนพิเศษ แปลว่าก็ต้องใช้คนที่มีความรู้สูง
เพราะฉะนั้นจึงดำใจในข้าพเจ้าคิดว่าส่งเสริมให้คนเรียนเรียนในมหาวิทยาลัย
ได้มากขึ้นดีกว่าส่งเสริมให้ไปเรียนการเมืองกัน ข้าพเจ้าขอเรียนถามแต่เพียง
เท่านี้

๑๗.๒๖ 11.

นายเลื่อน ศรภักย์วานิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการ : ยินดีรับทราบจากคุณสมาชิกสงเคราะห์มนตรี น. พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็น
นายทหารไปเลยทันที แต่ภายหลังท่านได้รับยศเป็นพันโท ตำแหน่งเดิมวิชาการ
ทหารบกซึ่งเท่ากับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นตำแหน่งที่ได้อยู่
แต่ก่อนนั้นต้องเป็นสมัครใจเขา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความเคารพในความเห็น

ของท่าน ข้าพเจ้าถือว่าเป็นคนสำคัญ ทมตำแหน่งเป็นเสนาธิการ ทหารบก เพราะฉะนั้นในเรื่องภาษาอังกฤษที่ดี ก็จะไปนิยมภาษาอังกฤษ ท่านไม่ผิดที่ที่จะเลิกกฎหมายได้ แต่ท่านมีอำนาจคุณวุฒิ มีอำนาจเฉพาะตัว แต่เมื่อเห็นถ้าเราไม่ควรมีบางภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะเปิดโอกาสจนถึงวันที่ ๕ ธันวาคม โปรดเขียนหนังสือมาว่าอย่าเอาครูที่เรียนมหาวิทยาลัย อย่าเอาภาษาอังกฤษจระจนถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ขอท่านได้โปรดพิจารณาถ้าเห็นไม่ควรเพิ่มพูนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัย ไม่ควรเพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษที่โรงเรียนทั่วไปแล้ว โปรดกรุณาบอกบ้าง ข้าพเจ้าจะรวบรวมแล้วนำมาเสนอรัฐบาลในเรื่องขอขมออกเลิกข้าราชการเงินเดือนไปมีละพันปอนด์ ๑ คน สองพันปอนด์ ๑ คน และจะส่งกรมสามัญศึกษา งดเพิ่ม ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนราษฎรด้วย ข้าพเจ้าเคารพต่ออำนาจของสมาชิกวุฒิสภา

ท่าน ในส่วนที่ท่านพูดมาถึงข้าราชการด้วย ข้าพเจ้าขอเรียนว่านักเรียนที่สำเร็จจาก อาชีวศึกษา ข้าพเจ้าได้มี หนังสือกราบเรียน นายกรัฐมนตรีของข้าพเจ้า ขอให้หาไปยังรัฐมนตรีทุก ๆ กระทรวง ที่มีตำแหน่งว่างขอให้โอกาสแก่นักเรียนอาชีวศึกษาที่เรียนน้อยบด้น แต่ส่วนท่านจะคิดเสียได้หรือไม่คิดเหลือความลำบาก แต่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนนายกรัฐมนตรีไปแล้ว ขอให้หนังสือถึงเจ้ากระทรวงทบวงกรม ถ้ามีตำแหน่งว่างขอให้รับนักเรียนที่สำเร็จอาชีวศึกษา เกษตร ช่างไม้ ช่างปูน เหล่านี้เป็นคน นั้นทำไปแล้ว

ในส่วนเครื่องแต่งกายนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ดำรงไว้ ได้ดำรงไว้ เพราะเหตุว่าจะให้ระบบแผน ไม่ได้บังคับนักเรียน แต่ถ้าเมื่อเสียมานักเรียนที่ใส่ขาดไป จะต้องคิดใหม่ก็พิจารณาจะให้ตัดอย่างแบบใหม่ และได้ตั้งใจวางแผนการไว้สำหรับรัฐบาลต่อไปถ้าได้เข้ามา ยกภาระให้ทางเด็กกางเกงทั้งผู้หญิงผู้ชายมาก ๆ มาขายแก่นักเรียน โดยราคาถูกที่สุด กระทรวงศึกษาธิการได้ขายเสื้อกางเกงให้นักเรียนประมาณไปแล้วสามวันละ ๘ บาท กางเกง

และเสียตัวอย่างดี ทำให้ไปแล้ว ในส่วนเครื่องแบบใหม่ได้คิดจะทำที่ศึกษา
ภณท คือโรงเรียนชายให้แก่นักเรียนโดยราคาถูกที่สุด นี่เป็นความ
ประสงค์ และเรื่องเหล่านี้ไม่ใช่เพียง ๗๓ วัน เป็นเรื่องข้อไปข้างหน้า เป็นแต่
ว่าร่างแผนการณ์ไว้สำหรับคนที่จะมาต่อไปเท่านั้น

๑๗.๓๐ น.

พ.อ. พระวิทิตยาสารบรรณ : ในเรื่องการศึกษาชั้น ข้าพเจ้า
ผู้หนึ่งเป็นผู้ตั้งสำหรับได้ฟังคำอธิบายมาแล้ว เกี่ยวแก่นโยบายของการ
ศึกษานี้ ข้าพเจ้าใคร่จะตั้งข้อสังเกตบางอย่างเกี่ยวกับความบกพร่องที่
มาแล้ว เช่นในคนอุดมศึกษา ผู้ที่จะเป็นผู้เรียนในสามัญอุดมศึกษานี้ ต้อง
ได้รับอบรมจากคนประถมและมัธยมมาแต่ก่อน จึงจะเป็นนักเรียนที่ดีใน
ชั้นอาชีวศึกษาแล้ว ในที่สุดเราจะได้นายแพทย์ที่ดี วิศวกรที่ดี
คณบดีคนนายทหารและข้าราชการที่ดี โดยขึ้นต้นจากผู้อยู่ที่คนประถมและ
มัธยมศึกษา ไม่ใช่จะมาปรับปรุงในคนอุดมเท่านั้น ตามที่ทนายรัฐมนตรี
ว่าการศึกษารัฐมนตรีเมื่อจะปรับปรุง ภาษาอังกฤษในคนอุดมให้เก่ง
เดี๋ยวนี้ภาษาอังกฤษจะรู้ดีความเป็นอย่างไรกับเด็กรู้ ท่านสมาชิกที่ทรง
กตัญญูผ่านมาแล้ว มัธยม ๘ และชั้น ๖ ส่วนกตัญญูว่านักเรียนนั้นเป็นอย่างไร
ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ ออกมาทำงานได้ เป็นตามได้ หรือแต่งหนังสือได้
นักเรียนเด็กรุ่นเป็นอย่างไร เขียนหนังสือ ข้าพเจ้าที่เคยสอนอยู่เวลานี้ นัก
เรียนชั้นเตรียม ๑ - ๒ เขียนหนังสืออ่านเกือบไม่ออก ภาษาเกือบไม่เป็น
ภาษา ยกตัวอย่าง เคยตั้งให้เขาแปลเป็นภาษาอังกฤษ "ฤดูร้อนนี้คนเด็กร
วันมวก" อยู่นั้นเป็นต้น แปลไม่เป็นภาษาเลย เหล่านี้เป็นต้นแปลไม่
ออก แปลไม่ออก ทั้งในระหว่าง ๑๕ ปีที่ล่วงมานี้ เราจะเห็นอะไรอย่างหนึ่ง
เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการหรือกระทรวงศึกษาธิการเหล่านี้แล้ว แต่มาถอย
มาสั่งตัวนักเรียนอุดม เพราะถูกหลานของข้าพเจ้าอยู่ในโรงเรียนอุดมเพิ่มขึ้น

LIRT

กัน นึ่งครึ่งถึง ๒ ขยาม ตีหนึ่งทวงวัน แต่ถ้อยอย่างเช่นนักเรียนที่เรียนกว่า
 จะสำเร็จจนบางที ร่วงครึ่งครึ่งเสียใหม่ ๓-๕ บางทีนักเรียนที่หา ๆ ถูก
 ขอกเสียครึ่งครึ่ง แต่เด็กเรียนจะไม่เสียกำลังใจหรือ ขาพี่เขาเคยบอก
 ไม่มีมหาวิทยาลัยไหนในโลกที่เขาทำกัน เพราะโดยมากเขาให้ข้อเสียใน
 มีแรกเท่านั้น เพราะจะได้ใหม่เวลาที่นักเรียนจะได้เตรียมตัว ถ้าจะให้นักเรียน
 ออกในเวลา ๓ - ๕ แล้วนักเรียนจะเสียกำลังใจเท่าไร มีตัวอย่างนักเรียน
 บางคนฆ่าตัวตายหรือถึงคือปลัดาศึกษา ซึ่งเขาเขาใคร ขอบเรียนถามรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า ท่านจะคบของกันแต่เด็กให้สถานหรือไม่ใน
 การที่จะไม่ให้เด็กเรียนมหาวิทยาลัยต้องออกโดยมากมาย ไม่ใช่เอาพวกนี้
 เกยจขวาน แต่เรียนไม่ทัน เพราะอะไร เพราะเวลานั้นเวลาจะสอบเขา
 จะต้องสอบเขา เพราะนักเรียนคง ๔ - ๕ วิชาแล้วรวมเพียง หนึ่งวิชานาน
 เกานแต่เด็กเห็นด้วยจะรับไม่เข้าก็ เพราะฉะนั้นเขาจึงขอเรียนถามว่า
 ท่านจะดำริ ในเรื่องหรือไม่เพราะเป็นการเสียกำลังใจมาก

อีกข้อ ๑ ในข้อที่ ๒ ที่มีอยู่เวลานี้คือทางกระทรวงศึกษาธิการ ออก
 คำสั่งว่า ให้เด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยม ๑ ขึ้นมาสอบในชั้นมัธยมศึกษา และ
 หลักสูตรที่ทางโรงเรียนจะรับเข้าเรียน ซึ่งนักเรียนในการเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 เดิมครบเกณฑ์นักเรียนมัธยมไม่ทันหลักสูตร เหตุผลก็ไม่ทราบเพราะเหตุใด
 จึงอยากเรียนถามหากรัฐมนตรีว่าทางกระทรวงศึกษาธิการ ข้อให้สอบ
 ในชั้นมัธยม

๑๗.๓๕ น.

พ.ศ. ทวง อภิวงษ์ศรี นายกรัฐมนตรี : ขาพี่เขาขมขื่นเพราะ
 มาตยบหมอนย เพราะเป็นวังคตถบบริพ เพราะในครั้งกรมหน้าพาเขาเขงก
 เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการมา ๒ ปี บางทีก็เข้ามา
 จะไม่ทราบกิจการภายในของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ท่านรัฐมนตรีไม่
 ไม่ทราบเรื่องโบราณบ้างนี่อย่างไร

การศึกษาของเราเวลานี้ ได้ปรับการคิด เวลามา ด้วยเหตุอะไร เพราะฉะนั้นเพื่อให้ความเข้าใจ ข้าพเจ้าก็ขอรับมตินะ จาก ท่าน รัฐมนตรีศึกษาธิการมาว่าให้ทราบสักหน่อย ว่ารัฐบาลจะเป็นจะต้องแก้สถานการณ์ของแก้ไขอะไร แล้วท่านก็ของใจเรื่องอะไร มันก็เรื่องที่ว่าทงนั้น แต่ที่ท่าน รัฐมนตรีศึกษาธิการ ซึ่งเจงนนทนกขแจ้งตาม ไปรกรรมที่ท่านจะทำ เพราะฉะนั้นไม่ให้ข้าพเจ้าแจ้งแล้วมันอาจจะไม่เข้าใจกัน

การศึกษาเดิมของเวานั้น เรายอมรับกันว่าเมื่อก่อนชาวเขาเป็นเด็กขี้ขี้ นัน เราเรียนมัธยม ๖ ก็จริง แต่ความรู้นั้น แม้จะเรียนน้อยก็จริง เรายอมรับอย่างที่ท่านถามเอากัน แต่ทำไมการศึกษาจึงมาไม่ครบ เราว่าภาวะนี้ออกมาให้เห็น กระผมอยากจจะรื้อฟื้นแต่เดิมมา เมื่อเราเปลี่ยนแปลง การปกครองเมื่อปี ๒๔๗๕ มีหลักการ ของคณะผู้เปลี่ยนแปลงการปกครอง คราวนั้น ๖ ประการ ก็มีเรื่องการศึกษาให้ประชาชนพลเมืองไทยได้มีการ ศึกษาในเวลานั้นนั้น ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะฉะนั้นในโครงการนี้ ครั้งกระนั้นเราก็เร่ง โรงเรียนเป็นกาวใหญ่ แต่เดี๋ยวนั้นตามความเห็นของผมเอง เห็นความผิดพลาดอยู่สักหน่อย คือ เราเร่งเปิดโรงเรียน แต่ที่เราไม่ได้เร่งครูเลย นั่นแหละเป็นผลกระทบกระเทือนมาจนบ้านนี้ ทั่วสักอะไร ๆ มันจึง เมื่อผู้ ชี้แจงแต่ผู้รับการ สอนมันก็จางตามไปด้วยเอง ในระยะแรก همین โรงเรียน ผิดหัดคร เราไม่ได้เร่งเพิ่มเลย ที่น โรงเรียนศึกษาประชาบาลสักแค่จำวนออก เขียนได้ก็เป็นคร ที่นเราจะเพิ่มว่าคร ในชั้นตอนนั้นหลักวิชาถึงจะรู้หน่อยหน่อย ก็แน่น เพราะเหตุว่าได้เข้า โรงเรียนอบรมครู ข้าพเจ้าว่าถ้าอย่างนั้นตาย ๆ เอานางคงไปใส่ในถ้อยคนหน่อย แต่จะให้เพิ่มมากขึ้นแทนที่จะเท่านี้คงเข้าไป เราคงบ่นหน้าชาวเขา (เง)ทาเดียว ผลสุดท้ายก็ไม่แดงแล้วมันจางชาวเขย แต่ ถิ่น ในข้อนี้ซึ่งที่ท่านส่งมาชกรอกปรายมาเอากัน ก็บัญญัติว่าทำไมเราถึงขาด บัญชาทางกรมนี้ จึงมีเรื่องอันว่าท่านเรียนเขาไปโรงเรียนแล้วสอนคนมากมาย

บางคนก็ไปเอาครุสอนมหาวิทยาลัยว่าสอนไม่เป็น ไม่เข้มงวด หน้าที่เราทำได้
 เป็นนักเรียนมหาวิทยาลัยหรือไปศึกษาในชั้นสูง ๆ คุยคุยกัน เราเห็นว่าต่างประเทศก็
 และด้านที่เคมีที่เราเรียนมากก็ ก่อนที่เราจะไปเรียนกับเขา วิชา
 ความรู้บางคนต้องเน้น ถ้าไม่เน้นเราไปปรับค่าส่งสอนในมหาวิทยาลัยก็เปล่า
 ประโยชน์ คงไม่จริงตก ข้าราชการเองเคยโดนในเรื่องนี้ เมื่อสอนส่งกรรม
 ทานส์มาชิกคนพระศรี ๆ ก็อยู่ เวลานั้นดูเหมือนจะเป็นปกติกระทรวง มี
 ปัญหาว่าการตกให้เดือนถึงเตรียม ๓ เตรียม ๒ ถ้าได้ ๕๐% ก็ให้เดือน เรา
 ก็จัดกันแล้ว ข้าราชการไปนอกเสีย หลวงดิษฐ์ เวลานั้นเป็นรัฐมนตรีก็ไป
 ทะเล เรืองก็เลยพ่วงกันอย่างไรไม่รู้ ก็เดือนกันไป หน้าที่เราทำด้วย
 พันเคมีมันไม่แน่นแต่ทำอย่างไร สอนบังคับก็ เราเคยเรียนมหาวิทยาลัย
 คุยกัน ถ้าพันเคมีไม่แน่นมันก็ตกทั้งนั้น ทุนการศึกษาเราจึงเป็นอยู่อย่างนั้น
 ต่อมาก็ก้าวมียุชุน ข้าราชการลำบากใจ เคยร้องตั้งเจ้าคณะท่านว่าพัน
 เคมีเวลานั้นเราเร่งเรื่องยุชุนกัน ลูกเสียทั้งเสียทีเดียว เกือบไม่อะไรเลย
 เราเร่งเรื่องยุชุนเพื่อรับการสังขารเป็นกรณีใหญ่ แล้วตามชมรมสภากร
 ทหารเราส่งให้คนเชิญขาดตั้งตั้ง ทุนมันก็ไปในทางตั้งตั้ง มันก็ยกกันใหญ่
 เรืองมันเป็นอย่างไรกันคือเด็ดขาด ทุนเล็ก ๆ มันเด็ดขาดไม่ได้ ไม่เหมือน
 ผู้ใหญ่ ซึ่งแทนที่จะเด็ดขาดก็เลยยกตายเบียดตั้งไปเสีย การชมรมลูกเสีย
 ก็ตายลงไปทุกที นิสิตก็เกิดมาระหวางน ถ้าเราจะแก้ในตอนนี้สมมติว่า
 การที่เราแปลงของเราเดี่ยวน ในกระทรวงศึกษาธิการพัฒนาแล้ว เรา
 บัญชีได้ตัวเด็กมากเหลือเกินอย่างในเมืองนอกเขาเรียนกัน เวลามันจะเต็มเปา
 ทีเดียว เมื่อเต็มเปาแล้วเด็กของเราเรียนอะไรจะลงอยู่ คือความเห็นของ
 ข้าราชการส่วนตอเห็นว่ามันมาก การทำให้เด็กเรียนหนาตาและไปหมดก็เคย
 คือเด็กชั้นประถม ๔ ประถม ๕ ไปเรียนจากเกิดมาอย่างไรอะไรก็ตามยังไม่
 มีความจำเป็น เราควรจะใช้จรรยาให้มากขึ้น แล้วมันโลกให้รู้ที่หลัง
 ควรให้รัฐมรรวมเป็นอย่างไว้ในกาลภายหลัง ข้าราชการอย่าประมาทอย่างนั้น

LIART

นานแฉะเมื่อครั้งกระโน้น คอมาซาฟเจ้ากตตเสียดเยย เราสอนเด็กเยอะเยว
 เด็กขึงใหญ่ ยิงดวงไปปรแกรมหนักเข้า เรามักว่าในเรื่องมัธยมขอให้ท่าน
 คิดคคงแถมมัธยม ๑ ถึงที่ ๒ เวลานอนเรียนเท่ากับในระยะเวลาอันสั้นแถว
 ความรู้เท่ากับมัธยม ๗ เมื่อก่อนหนักตบะมากจนหนัก ความรู้ร้อยแปด
 กงบจะมากกกว่าเมื่อเราเรียนมัธยม ๗ ท่านต้องเทียบดูซิ เวลาตื่นเขากว่าตื่น
 มากจน ครูของเราไม่ได้ปรับปรุงให้พอแก่เรื่อง นมผงจำได้ คือ คุณพระศรีวา
 พอบเป็นปลัดกระทรวงเวลานั้นอยู่กับตบะกับปรารภกันขยดอดเวลาว่างให้ครูออก
 ไม่ทันจนมาจะทำอย่างไร โรงเรียนผูกหัดครูกักเท่าเดิม การที่จะหาครูให้เน
 ฝน ท่านกตตมอยู่ ที่หลังเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกตม
 แฉะเวลาน้อยเพียง ๔๕ วันก็จบงานไม่ได้ เราจะเห็นว่าชนนเองเป็นเรื่องที่
 ด้วักฎที่ด้วักฎการศึกษาให้ตม แล้วตมเขาใจตามความเห็นของผม แล้ว
 ท่านรัฐมนตรีศึกษา ท่านกตม คือเราจะมาปรับครบเป็นกลางใหญ่ทีเดียว
 ไทครนได้คิดจริง ๆ เพื่อจะเอามาต่อคนดี ถ้าโดยยงนนั้นแล้วเรากเร่งการยก
 ลกเสียดขึ้นมา แล้วปัญหา ไอ.ท.ช. เป็นปัญหาที่เราเทียบเอาไอ.ท.ช.
 มาใช้ ไม่อยากจะให้เสียเวลาให้โปรแกรมประชากรม ไอ.ท.ช. ปรัชญศึกษา
 คัดกม บัณฑิตเพื่อให้เกิดการศึกษาและเข้าใจในเรื่องนี้ต่อไป แต่ได้ทำอย่างไร
 ให้เด็กมัธยมมารายกาน ก็ไม่ได้หมายความว่าทำให้เด็กมัธยมมารายก
 อย่างที่ใหญของเราอย่างเมือซาฟเจ้าเป็นเด็ก ๆ อยู่ในโรงเรียน จะกอดขึ้น
 เรื่องจรรยาบรรณให้มากจน ความเรียบร้อยกมมากจน เรืองเดิมมันเป็น
 อย่างนั้น ซ้าฟเจ้าคงเข้าใจว่าท่านสมาชิกคงจะได้เห็นแล้วว่าทำไมนักเรียน
 ในมหาวิทยาลัยตกมากในตมนี้ คือไปถ้าเรากอดขึ้นให้คนเขาเรียนมหา
 วิทยาลัยได้มพบความเรียมแน่นเพื่อที่จะรับฟังเสกเซอร์ได้เรียมบรยการล้อมค
 กนชยชน นอกจากคนทชกเถยจกลางทาง พอต่อมเสร็จเราปลูกกรองกน
 งานครู ครูก่เต็มงานปลูกครอง แต่ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น กมไม่เด็กเขาไป
 เรียมล้อมได้ แต่เพียง ๔๐% ก็ไปแล้ว ด้วยวิธีการอย่างนั้น ไปไม่รอด

มหาวิทยาลัยไม่มีหนทางที่จะหาได้ เจ็บแน่ ๆ นายเจ้าอาอย่างนั้น ในตอนนั้น
 ไม่อยากรีบเพราะมันเย็นมาแล้ว แต่เดี๋ยวให้ทานฟังและเห็นรูปว่างว่าเป็น
 อย่างนั้น ในการที่ทำการศึกษาก็ใหม่เราก็มีความจำเป็นที่จะต้องรีบเรื่องครู
 เรื่องการอบรมคนใหญ่เป็นโปรแกรม ส่วนปัญหาเรื่องโรงเรียนอาชวะ
 ศึกษาที่ด้วยกันหลายอย่างว่าทำไมจึงไม่ทำกิจการของอาชวะศึกษานาน ๆ การ
 ที่เรียนอาชวะศึกษาแล้วแต่เขาไม่เคยเป็นมาแต่อดีตถึงยุคโดยมาก คือ ยาก
 จะเข้ารับราชการ การที่โรงเรียนอาชวะศึกษาถ้าเขาเรียนแล้วเจอรับ
 ราชการเป็นไปไม่ได้ ไม่ควรจะต้องเป็นโรงเรียน เมื่อเรียนแล้วเจอตัวอะไรจะไป
 ทำกิจการของคน กิจการที่จะทำมาหากินของเรามากมายอยู่แล้ว แต่ทุน
 ทรัพย์ไม่มีสนับสนุนด้วย คนนั้นอยากไปทำกไปไม่รอด แล้วก็จะออกไป
 ทำมาหากินได้อย่างไร ทุนทรัพย์ไม่มี เพราะฉะนั้นจะต้องหาวิธีอื่นที่จะ
 ส่งเสริมให้ท่านเหล่านั้น นอกจากจะมาแทนตำแหน่งว่างให้ช่วยหน่อย เราต้อง
 พยายามทำเขาไปและจะกระทำให้จริงได้ แต่เงินของรัฐบาลท่านสมาชิกวุฒิ
 ศึกษาคงทราบด้วยแล้วว่ามีคนไม่เด็กโตคนไม่ใหญ่ มันจะทำอะไรก็ตั้งวง
 และอยู่ภายใต้เพื่อจะให้มันอากาศตามที่เราต้องการพร้อมด้วย แล้วต้องการให้
 คนไม่เด็ก ๆ สนับสนุน เพราะฉะนั้นการที่จะจัดการในเรื่องนี้ต้องทำด้วยความ
 ระมัดระวังอย่างที่สุด ในเรื่องมันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นหวังใจว่าท่านสมาชิก
 คงเข้าใจ

๑๗.๕๘ น.

พล. ท. พระยาวชิรดวงศุวดี ไกร : ข้าพเจ้าได้ฟังเสียงอภิปราย
 กันในเรื่องการศึกษาของครูผู้ศึกษาท่านพูดไปในทางศึกษารุ่นหลังโดยมาก แต่
 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะส่งสารบทรของพวกคุณนั้น และกรรมกรต่าง ๆ เป็นอันมาก
 เพราะฉะนั้นอยากจะขอประทานเตือนท่านสักเล็กน้อย ว่าอย่าดื่มกินจนเกินไป
 ก้าวลงของชาติเปรียบเหมือนเป็นมือหรือเป็นเท้าของตองเรา ถ้าดื่มกินไม่

LIRT

ทำงานแต่ทำไมไม่เห็นแล้ว คือเราจะทรงอยู่อย่างไรได้ เพราะฉะนั้นจำเป็น
 อยู่เองที่จะต้องปรับปรุงคนเหล่านี้ แคนเหล่านี้ทุกชาติทุกภาษา คนจน
 ต้องมีมากกว่าคนมี คนโง่ต้องมีมากกว่าคนฉลาด กว่าคนฉลาดก็ คนจน
 ก็ดี คนโง่ก็ดี เหล่านี้ไม่ควรจะชิงชังขยี้กัน เพราะเราคือพระพุทธศาสนา
 ใครทำกรรมดีมาแต่ปางก่อน ตัวก็อาจจะได้ดี หรือมีฉันทะเราก็ควรจะ
 ถ้อยจาเราเป็นรางวัลยกย่องกัน ถ้ามีไม่ทำงานมาเลยปาก เทไม่เดิน
 ไปทำงานทำ ปากก็อืด ร่างกายเราก็ทรุดโทรม เราก็ตาย เพราะฉะนั้น
 สำหรับสมัยนี้ การศึกษาของชาติดูเหมือนว่าหลักสำคัญจะอยู่ที่การรวมกัน
 ถ้าแม้ว่าคนงานของชาติมีความสามารถ มีอาชีพที่จะทำมาหากินได้ด้วยกัน
 ทุกคน และเลี้ยงตัวของตัวเองได้โดยชอบธรรมแล้ว การโจรผู้ร้ายก็จะน้อย
 ลงและการทำบุญสุนทานก็จะดีขึ้น ชาติบ้านเมืองก็จะเจริญ ชาวต่างประเทศ
 ทั้งหลายก็จะนิยมพวกเรา แต่ว่าเราเสียศรัทธาอยู่อย่างหนึ่งที่ชาวเขาผู้ดีพวก
 ชนตาของเรารู้เหมือนจะพากันไปพึ่งแสงในทางสังฆะหมด ไม่มีใครยอมทำ
 งานค้า ๆ งานแต่สันตติไปเป็นคนกวาดถนนบ้างหรืออะไรบางอย่าง แต่เมื่อถึง
 ประเทศที่เขามีความเจริญอย่างประเทศอเมริกา ก็ อังกฤษ ก็ดี สวิสเซอร์
 แลนด์ก็ดี เขาไม่มีคนกวาดถนนหรือ เขาไม่มีคนกวาดกระโถนไว้ทอหรือ
 เขาไม่มีคนหุงข้าวหรือ เขาไม่มีคนซักผ้าอ้อมให้ลูกเขาหรือ เพราะฉะนั้น
 ก็ไม่ว่าจะเสียชื่อเสียงอะไรเลย เพราะฉะนั้น ถ้าแม้ว่าจะให้ชาติบ้านเมือง
 เจริญแต่มีหลักฐานดีแล้ว ชาวเขาเหล่านั้นจะไม่ควรมุ่งถึงลูกของชนชั้น
 ต่ำที่เป็นคนชนกรรมกรหรือชนชาวต่าง ๆ ข้อสำคัญคือขอให้บุคคลชั้นสูง
 อย่าย่ำถุกชนชั้นต่ำ คนชั้นต่ำก็อย่าท้อใจว่าเราเป็นคนกวาดถนนเมื่อเสร็จงาน
 แล้วเราก็อาบน้ำแต่งตัวให้เรียบร้อย เราไปตัดศรหรือเต็นท์หรือใหญ่เท่ากับ
 คนชั้นสูงนั่นเอง แค่นี้ข้อใหม่ที่ดีธรรมจรรยาให้ดีและทำมาหากินด้วยความ
 ซื่อสัตย์สุจริตแล้วเราเสมอกันหมด เพราะฉะนั้นจะเป็นผู้ดีหรือเพิกัด เมื่อ
 รวมชาติกันแล้วไม่ควรถือว่าหนักเคียนอาชีพของผู้อื่น และคนที่ทำอาชีพแล้ว

LIRT

ก็ไม่ควรทิ้งอาชีพของบิดามารดาของตัวเอง ควรจะทำอาชีพนั้นคิดต่อกันตาม
 ถ้ามัวไปจากบิดามารดาของตัวเอง จะได้อะไร ความซื่อสัตย์ซื่อตรง ข้าราชการ
 ได้สิ่งใดคนหนึ่ง และตัวข้าพเจ้าเองเอาใจใส่ในคนจนเป็นอันมาก เวลาที่
 ข้าพเจ้าอยู่ประเทศอังกฤษก็ดี หรือประเทศไหน ๆ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าชอบ
 เกี่ยวพันไปกับพวกคนจน ๆ เพื่อจะดูว่าเขาทำอะไรบ้าง บางทีอยู่กับชาว
 ประมง บางทีก็ค้างอยู่กับชาวนา ไปเล่นสนามกับพวกที่เลี้ยงเบ็ดเตล็ดก็ได้
 รู้สึกว่าเขามีความภูมิใจเหลือเกินและพอใจในอาชีพของเขา ในกาที่เขาได้
 เป็นชาวนาหรือเป็นชาวประมง พอถึงวันอาทิตย์เขาไปวัด พอมาลงเขา
 ก็ไปเดินเล่นของเขา ไปเล่นหัวเล่นก้านตามฐานของเขา พวกที่เป็น
 คนจนเขาก็ไปในสนามกอล์ฟ คนรวยก็ไปตามสถานพักผ่อนที่หรูหรา ที่ข้าพเจ้า
 พுகมาเท่านั้น ก็เชื่อว่าท่านทั้งหลายคงจะเข้าใจความประสงค์ของข้าพเจ้าได้
 ข้าพเจ้าก็คิดว่าคนจนเป็นเหมือนอย่างกับแผ่นดิน เราจะยกย่องกษัตริย์
 หรือจะสร้างบรมบรรพตเราก็ต้องอาศัยสร้างขึ้นมาบนแผ่นดินที่แน่นแฟ้น เพราะ
 ฉะนั้นถ้าเราบำรุงแผ่นดินบำรุงคนจนให้แน่นแฟ้น ให้มีพันธู์ ชาวที่ดีแล้ว เป็น
 ไร้มันคงเกิดคนมี คนมีทำไมเขาจะไม่ส่งลูกไปเล่าเรียน โรงเรียนที่ดี คนเรา
 ทุนไม่คงต้องลงไปเรียนถึงยุโรป ตั้งไปทำไม แพงเปล่า ๆ เพราะฉะนั้นวิชา
 ชั้นสูงเราต้องบำรุงส่งเสริมมัน แต่กฎเกณฑ์ของคน ๆ ที่หมิ่นหมิ่นเป็นเท่า
 ของชาติหนึ่งน้อยครับ.

๑๗.๕๕ น.

นายเลื่อน ศราภยวินิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 กระผมขอชมยินดีโอกาสของเจ้าคุณวิจิตรวงศ์มิตร ได้ด้วยความเลื่อมใส และ
 วัฒนาจะได้คำนึงถึงคนจนอยู่เสมอ เวลาที่โรงเรียนประชาบาลของเราไม่ได้อัด
 เกมเงินมนักเรียนซึ่งในเดือนที่เดือนมา สักที ๘ เดือนคน และใช้ครู ๒ คนคน
 และได้กำลังที่ของวิจิตรวงศ์มิตรใหม่ คือไม่ กข ขอ กข กข ก ข ค ข

หุดของสอนแมวกะโตโตไปเลยเขนน และหงสอนเรียนแถวเกมไว้ เพราะ
 ว่าตามที่ปรากฏเด็กอ่านหนังสือได้เร็วกว่าที่เรียน กอ ทา กิ กิ ที่เรียน
 อยู่ก่อนนี้ และโครงการนี้ศึกษาขางประมาณที่จะได้ในปี ๒๕๖๐ นี ๕.๒๕
 เปอรเซ็นต์ ของงบประมาณแผ่นดิน และอยากจะขอเรียนให้เร็วกว่าที่เดิม
 มตาขงเป็นอาณานิคมขงกฤษ ได้รับงบประมาณ ๖.๕๗ เปอรเซ็นต์ เพราะ
 ฉนวนการศึกษาในค้อไปกิด หรือครทจะไดผลจากอยดางชาวกิด หรือ
 จะมีอาหารรับประทานคกิด อยททานส์มาชิกอฉิมสภาทงหลายทจะไดอนุมุติ
 งบประมาณที่จะนำมาเสนอค้อไปขางทหา.

พระมนภานวิมลศาสตร์ : ข้าพเจ้าของใจบุญทาการศึกษาอยู่
 เพียง ๒ ข้อ ค้อประการแรกก็ค้อเมือข้าพเจายงเด็ก ๆ ใค้อยโรงเรียนวัด
 ผ่านโรงเรียนวัดและข้าพเจ้าเชื่อวาทานสมาธิกวมิสภามเกียรตอกไมนอยทาน
 คงจะไดผ่านโรงเรียนวัดเช่นเดัยอกัน โรงเรียนวัดนี้ผลทได้ให้คณงามความ
 ดีในการศึกษา โดยเฉพาะจริยศึกษานคงเป็นทประจกษอยอยู่แถวในประเทศ
 เจานวอ คนทใหญ่ใคในวิชาการศึกษา การคักคี้ มาจากโรงเรียนวัดเป็น
 ส่วนมาก มาเป็นคนเป็นทหาเสัยคายท โรงเรียนวัดนี้ได้เตกถ่มไปเสัยหลายปี
 แลว ข้าพเจ้าขงอยากทหาบวการทรวงศึกษา ๆ สมิยอมนโยมายทจะขอ
 ความร่วมมือของวัดเข้ามาช่วยในการศึกษาขงเราประการ ใคบางหรือไม นี
 ข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งจะพคดถึงการศึกษาวชาณะเพราะค้อขงชากกฤษหมาย เดิมเรา
 มีโรงเรียนกฤษหมายขงอยู่ในกระทวงยคตขธรรม ได้ให้การศึกษาขงปริญญา
 หรือเทียบใคกับขงองกฤษกค้อขงานคตบณศคค้อขงเรา ค้อขงบวรวิคตอร์
 แลกลลอร์ปริญญาคตบณศคค้อเหล่านี้ ได้ช่วยทหาบำรุงบ้านเมือขงมากค่านอยขง
 วิชาเป็นคตบณศคค้อยแล้ว แตมาเป็นทหาเสัยคายวอ มาเมือประมาณ ๓๕-๓๖ ปี
 มาขงโรงเรียนกฤษมาขงได้ลกข้อยขงไปขงนอยกับจุฬาลงกรณมหาวคยาลัย ขว
 ระยะเวลาสั้นคได้ลกข้อยขงไปขงนอยกับมหาวคยาลัยขงขารวมค้ำศคค้อและกาการเมือง
 มาเป็นเวลา ๓๐ กอขงแล้ว เมือไปขงนอยกับมหาวคยาลัยขงขารวมค้ำศคค้อและ

การเมืองแล้ววิชากฎหมายนั้นก็หายไปจากหลักสูตร คือกลับไปตั้งหลักสูตรใหม่เรียกว่า ธรรมศาสตร์และกาเมือง แต่ปริญญาตรีเร้นนั้นก็เรียกว่า ปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต การเรียนกฎหมายก็เรียนเพียงชั้นอนุปริญญาเท่านั้น คือในตอนท้ายก่อนที่จะได้รับปริญญาธรรมศาสตร์กับบัณฑิตนั้นได้เรียนวิชาอื่นซึ่งไม่ใช่วิชากฎหมายมากมาย จนข้าพเจ้าขอยืนยันว่าเมื่อนักศึกษาเข้าเรียนแล้วถึงมีวิชากฎหมายหมดเลย นักอาวจะอย่างไรก็เป็นมากกว่า ๑๐ ปีแล้ว อยากจะทราบว่ามีรัฐบาลใหม่ ซึ่งอาจจะตั้งศักราชใหม่ได้หรือไม่ หรืออย่างไร หรืออย่างไร หรืออย่างไร โรงเรียนกฎหมายทั้งปริญญาตรีและปริญญาโทจริงๆ ไม่ใช่เอาวิชาอื่นๆมาแทรกปรกรารหนึ่ง กับอีกปรกรารหนึ่งมหาวิทยาลัยข้าพเจ้าเชื่อว่าในประเทศที่ศิวิไลซ์ซึ่งหลายเจ้าเป็น มหาวิทยาลัย ของชาติไม่ใช่ ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือคณะใดคณะหนึ่งผูกขาดไปเป็นเจ้าของมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าอยากจะทำนโยบายของรัฐบาลที่จะคิดแก้ไขในปัญหาสองข้อนี้หรือไม่ คือว่าให้ปริญญากฎหมายบริบูรณ์อย่างหนึ่ง กับให้ใหม่มหาวิทยาลัยหนึ่งมหาวิทยาลัยใดในประเทศเหล่านี้ผูกขาด เป็น ของ บุคคลใด บุคคลหนึ่ง หรือของ คณะใดคณะหนึ่งขอทราบต้องประการ

นายเถื่อน ศรีภักย์นิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ในเรื่องที่จะขอความร่วมมือจากคณะสงฆ์ทำการอบรมสั่งสอนเรียกว่าโรงเรียนวัดอย่างก่อนนั้น ยินดีรับคณะสงฆ์ได้เรียบเรียงหนังสือเล่มหนึ่งสำหรับอบรมสั่งสอนนักเรียนและศิษย์วัด กระทรวงศึกษาธิการ ได้พยายามมานานแล้วที่จะนิมนต์พระท่านมาช่วยสอนแก่โรงเรียน ได้พยายามทำอยู่บางโรงเรียนเหมือนกัน แต่ว่าไม่สำเร็จด้วยเหตุผลหลายประการซึ่งไม่อาจจะเรียนในที่นี้ แต่ว่าข้าพเจ้าจะได้ไปหารือกับพระศาสน์โลกนซึ่งเป็นสังฆนายกอีกครึ่งหนึ่ง เพราะว่าได้ติดต่อมาขอตัวในสำเร็จ ส่วนในเรื่องนี้ท่านศึกษาด้วยดีสักการมาถึงโรงเรียนกฎหมายนั้น ได้ทราบจากท่านรัฐมนตรีว่าได้พยายาม

ตั้งเดิมคือไปไม่ไรเด็ก ในส่วนมหาวิทยาลัยที่ทางสมาชิกกล่าวว่าเป็นมหาวิทยาลัยของชาตินั้น ข้าพเจ้าขอสนับสนุนว่าควรเป็นเช่นนั้น แต่ว่าไม่ใช้กาละที่จะพิจารณาสถานที่ในระยะเวลา ๗๓ วัน.

๑๘.๐๓ น.

พระยาภรตราชา : ข้าพเจ้าได้ฟังเรื่องการศึกษามากเป็นเวลานานแล้ว การศึกษาแต่ละคนก็มีความเห็นต่าง ๆ กัน เพราะว่าทุกคนได้ผ่านการศึกษา และต่างคนก็มีความเห็นเฉพาะการศึกษาที่ตัวผ่านมา แต่ว่าจะถกหรือผัดกันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง การศึกษาไม่เหมือนการอื่น การอื่นทำผิดเห็นผลได้เร็ว การศึกษาทำผิดแล้วก็จะเห็นผลถ่วงเกินล้มคว่ำ แก้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการศึกษาของระมัดระวัง จะทำอย่างไร ที่ข้าพเจ้ามีความสนใจอยากจะเรียนถามมณฑล ก็คือว่าในนโยบายที่ท่านให้ไว้ ข้าพเจ้าไม่สงสัยถ้าเผื่อว่าปฏิบัตถูกทางแล้วได้การศึกษาครบ ๓ ทางที่ประสงค์ คือ พหุศึกษา ตรีศึกษา พหุศึกษา นโยบายจะเป็นอย่างไรที่มีอยู่นั้นไม่ใช่ของต่ำแคบ ต่ำแคบควรปฏิบัต วิชาปฏิบัตต่ำแคบนี้ ได้ยื่นทำหรือยื่นขอออกเมื่อก่อนจะตั้งเริ่มการศึกษาในทางมหาวิทยาลัยทางกรณีนี้ ข้าพเจ้าขออยากเรียนเรื่องเล็กน้อยหนึ่ง และมีบางข้อข้องใจว่าคณบดีเรียนออกจากมหาวิทยาลัย การคณบดีเรียนที่มหาวิทยาลัยไม่สมควรออกจากมหาวิทยาลัยนี้ เริ่มตนเมื่อสมัยที่ข้าพเจ้าเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยอยู่ และเวลานั้นเราคณบดีมหาวิทยาลัยไม่สมควรออก เพื่อให้เขาเด็กรักษา แต่ตนเมื่อครั้งข้าพเจ้าอยู่คือออกกันขยันท แต่เวลานี้คณบดีออกมากเหลือเกิน การคณบดีออกเช่นนี้เพราะว่าผู้เข้ามหาวิทยาลัยไม่สมควรเรียนที่มหาวิทยาลัย ท่านไม่สมควรเรียนที่ มณฑลของมาจกาคณบดี จะมาที่ในคณบดีปลายมณฑลเล็กน้อยหนึ่ง ท่านปลุกเร้าชวนสร้างคณบดีไม่อาจรอกให้คิด) แล้วทำดี ๗ วัน ๗ วัน

ตกพวก เพราะฉะนั้นจะสร้างตักด้วย ๆ ก็ต้องสร้างมาทางเศษชนประถมมถก
มัธยม เพราะฉะนั้นอยากจะได้เรียนตามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านมนตรีบอก
จะสนับสนุนการศึกษาชนประถมหรือไม่ เพราะเมื่อก่อนข้าพเจ้ายังไม่เห็นชัด
โดยย่นว่าท่านจะมุ่งแต่ชั้นมัธยม

นอกข้อหนึ่งซึ่งยังสงสัยอยู่ในที่นี้คือว่า ไม่ใช่ในนโยบายอันเป็น
นโยบายของท่าน นโยบายได้มีมาแต่เดิม คือว่าการศึกษา เรื่องการ
ศึกษาที่ท่านพูดถึง ก็น้อยบางเท่านั้น เราที่อยู่โรงเรียนมัธยม หากรพศึกษาไม่ได้
ได้บ้างก็ดูวิชาที่ไม่ต้องประสงค์ วิชาพลศึกษาภาคใด ๆ ได้จะเรียนศึกษาด้วย
แต่ครูพศึกษาให้การศึกษาก็ยากของไม่ได้ และวิชาที่ครูพศึกษาให้มัน
ได้วิชาแต่คนไม่ใช้วิชาส่วนหมอนั้นมา แต่ทงนั้นนักเรียนที่อยู่โรงเรียนความ
เคารพนับถือในครูพศึกษาไม่สู้จะเต็มบรรณตามที่ระเบียบ ทั้งเพราะวิถี
ฐานะของครูพศึกษาไม่เป็นที่ไปตามที่ควรจะมี เพราะฉะนั้นขอทราบข้อ
หนึ่งว่า จะเปลี่ยนวิถีฐานะเดิมนักเรียนของพวกเราเรียนวิชาพศึกษา
ให้สูงขึ้นอีกหรือไม่ แล้วควรสอนวิชาพศึกษาไปในวิชาหมอนวิชาพอก หรือ
ประธานโทษ ที่ต้องใช้ ภาษาฝรั่ง ที่เรียกว่า ทัมเวอร์ค หวัทไม ชยาค จะขอ
ประธานทราบข้อหนึ่ง แล้วมีท่านสมาชิกบางคนอ้างว่า ที่บับบัสก็ถูก ขย
ประธานโทษที่ใช้ภาษาฝรั่งก็ถูก ที่ขยแต่ความบับบัสก็ถูกเขาเล่นมากกว่าเรียน
นข้าพเจ้าไม่ทราบความบับบัสก็ถูกไหนทำอย่างนั้น แล้วข้าพเจ้าก็ถายนัยนด้วย
ตัวเอง แล้วขยนัยนอย่างผู้ที่เคยไปขยบับบัสก็ถูกว่าไม่ใช่เช่นนั้น เราเรียน
เดลาตัน เราไม่ได้เล่นมากกว่าเรียน นข้อหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรา
จะทำตามอย่างพวกเหล่านั้นแล้ว เราต้องทำตามอย่างเขาพอสมควรถ้าจะ
ทำ เพราะฉะนั้นถ้าเล่นมันเล่นไม่เรียนเห็นจะไร้ผล เพราะฉะนั้นในท่านข้าพเจ้า
ขอทราบ ขข้อข้าพเจ้าเรียนถามว่า จะมีการปรับปรุงใหม่ เพื่อ
ให้ได้เป็นไปตามที่ควร

นายเถื่อน ศรีภักย์นิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 ความที่เจ้าคุณภรรยาถามถึงเรื่องว่า ควรจะปรับปรุงนักเรียนตั้งแต่ชั้น
 ประถม คือ ชั้นรากชนไปนั้น อันที่จริง ขอประทานโทษอีกที ข้าพเจ้าได้
 ทราบเรียนว่า ข้าพเจ้าจะคิดขยายโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนอนุบาลก่อน
 ประถมเสียอีก ซึ่งจะลดอัตรากำลังเด็กตั้งแต่เด็ก ๆ ขึ้นไป และประการหนึ่ง
 ถ้าพูดถึงแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะชมเชยโรงเรียนอนุบาล ซึ่งข้าพเจ้าได้ไปมา
 เมื่อ ๒-๓ วันนั้น ในการ นำเพนียดัด พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
 รัชกาลที่ ๑๐ พระมิ่งขวัญเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า นักเรียนชั้นประถมของโรงเรียน
 อนุบาลมีระเบียบดีมากทีเดียว และข้าพเจ้าคิดว่าจะบอกให้อธิบดีกรมสามัญ
 ศึกษาไปติดต่อขอรับการอบรมเด็กชั้นเด็ก ๆ ที่โรงเรียนอนุบาลเสียด้วยซ้ำ ส่วน
 การพดศึกษาที่เราได้เตรียมร่างพระราชบัญญัติครม.มาแล้ว และพระราช
 บัญญัติครม.จะตราฐานะของครูพดศึกษาให้ชัดเจนด้วย

ประธานวุฒิสภา : จะยาวไหม เพราะว่าหมดเวลาแล้ว

น.อ. หลวงสารวัตรจิตรสมุทร ร.น. : ตามที่ได้พูดกันมาแล้วใน
 ด้านการศึกษาข้าพเจ้าฟังดูก็เป็นที่พอใจ แต่ในด้านการศึกษาช่างไม่ได้พูดกัน
 เลย ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการข้อ ๒ บอกว่าจะบำรุงส่งเสริมการ
 ศาสตร์ในวิชาช่าง ฟังดูข้าพเจ้ารู้สึกคล้าย ๆ ว่าพูดอย่างกำกวมเกินไป เพราะ
 ไม่ทราบว่าจะเป็นในด้านไหน

อีกประการหนึ่ง ความที่ข้าพเจ้า ตั้งแต่จัดการ ศาสตร์ในวิชาช่างก่อนข้างจะ
 บัญชีรวม พระสังฆ ๒ ภาย แดกความ สำมคึกกัน ด้วยอาการเื่องมาจาก
 พระราชบัญญัติปกครองคณะสงฆ์ระบบที่ ๒ ซึ่งอยู่ในด้าน ซึ่งมีข้อเสียหลาย
 ประการ แต่จะขออธิบายกันทุกข้อก็คงจะยืดยาวไป ขอให้ท่านสมาชิก
 พึงไม่เคຍอ่านไปเอาหนุ ก็อาจจะมีข้อบกพร่องได้ เพราะฉนั้นในข้อสุดท้าย
 ขยะก็จะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า มีนโยบายที่จะแก้ไข
 หรือเด็กพระราชมัญญาคณะบดินหรือไม

LIART

นายเลือน ศรีภักยวิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ในเรื่องการรื้อสร้างนวมินทรราชูปถัมภ์ที่เราได้กราบเรียนแล้วว่า เราได้มีเงิน
เช่นอย่างการรื้อสร้างเรือนคหบดีพินเข็ง และการรื้อสร้างบางวัดที่อยุธยา เป็นต้น
ทั้งนี้แต่อย่างมีเงินที่ให้แก่ค่าน้ำดื่มตาม ค่าน้ำครีดยุติเยนเหล่านี้เป็นคน เป็น
การรื้อสร้างค่าน้ำดื่ม ในส่วนเรื่องปัญหาปกครองคณะสงฆ์นั้น เป็นปัญหา
ใหญ่แล้วอีกกว่าในระหว่าง ๗๓ วัน กระทรวงศึกษาธิการจะยังไม่ยกขึ้นมา
พิจารณา

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ให้ถือว่าที่ประชุม
ให้ผ่านไปได้ จะประชุมต่อไปเมื่อไร

พ.ต. กวาง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ท่านสมาชิกวุฒิสภา
กระผมต้องขอโทษออกแล้ว คือความล้มเหลวเรื่องเด็กคงมีข้อยกเว้น แต่
นโยบายนั้นผมก็อยากให้มีตัวอย่างกระจ่างแจ้ง ที่ท่านสมพอใจที่สุด คือรัฐบาล
ได้รับความรู้เพิ่มเติมมา และท่านสมาชิกก็ได้รับความพอใจ และเราก็ได้
อภิปรายกันยี่สิบกว่า วันแล้ว ทางปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเลือก
คณบดีเป็นเรื่องที่รัฐบาลเข้ามา เพราะฉะนั้นขอความกรุณาขอขงท่าน ใน
ระหว่างนั้นขอให้ประชุมทุกวันจนกว่ารัฐธรรมนูญจะเสร็จ รัฐบาลถนัดจะผิด
กฎหมายเท่านั้น คือกฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่าต้องเลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน
ทั้งนี้เรื่องปัญหาที่สมาชิกวุฒิสภาจะต้องพิจารณาอีก และกฎหมายเลือกตั้ง
ต้องเสนอมานมา รัฐบาลได้ทำพร้อมครมตามรัฐธรรมนูญซึ่งครมได้
ทนายมีมติให้ที่สมาชิกวุฒิสภาจะต้องพิจารณา เพราะฉะนั้น พรุ่งนี้เห็น
จะต้องขอออกที่ แล้วพรุ่งนี้เขาใจว่าคงจะจบเรื่องนโยบาย ถ้าจบแล้วรัฐบาล
ก็จะไปพูดกันถึงเรื่องรัฐธรรมนูญ ถ้าพูดกันแล้ววุฒิสภาตกลงอย่างไรแล้ว
เราจะได้ตั้งกรรมการไปพิจารณา แล้วตอนนั้นก็ไปได้หลายวันจนกว่าการ
การจะได้เสนอมานใหม่ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาพรุ่งนี้ขอนาย ๒ โมง
อีกครั้ง

ประธานวุฒิสภา : อ่างาน คือพรุ่งนี้เห็นจะต้องพิจารณาอีก เพราะตามรัฐธรรมนูญแล้ว รัฐสภาต้องตามศกกฎหมายรัฐธรรมนูญหน่วย เพราะถ้าตามรัฐธรรมนูญที่เรามาขยเวลาอัน กฎหมายที่คณะให้มาเดอมต้อง ออกประกาศใช้วันที่ ๘ เมษายนนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเข้าไปแล้วอีกคณะ กรรมการ กวาคณะกรรมการจะตั้งกลับมากตั้งจะไม่ทันวันที่ ๘ เพราะ ฉะนั้นถ้าพิจารณารัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าอย่างนั้นก็จะต้องแก้รัฐธรรมนูญเป็น วนแทนที่ ๕๐ วัน ต้องเป็น ๓๐ วัน มันจะต้องเป็นอย่างนั้นไปอีก ทั้งนี้ที่สุด แล้วแต่วุฒิสภาจะว่าอย่างไร แต่พรุ่งนี้เห็นจะต้องขอโทษนเสร็จเรื่องกันไป สักที

นายจรินทร์ กฤษณภักดี : เรื่องการพูดซักถามเหล่านี้ถ้าจะซักถามกันอย่างตรงไปตรงมาพูดเรื่องสักนิดก็จำเป็นการเร่งรีบอย่างนี้มาก เพราะ ฉะนั้นพรุ่งนี้ถ้าจะมีการซักถามแล้ว คณะขอให้ซักถามอย่างตรงไปตรงมา แล้วเราก็ได้พิจารณาว่ารัฐธรรมนูญกันพรุ่งนี้ด้วย คณะเห็นว่าอย่างนี้จะ เป็นการเหมาะสม อย่างที่ถามเราจะบ้างการศึกษาของชาติหรือไม่ เราถาม กันตรงไปตรงมาแล้วผู้ตอบก็ตอบว่ายังไม่ ต้องอาศัยในฉางชาอยู่อย่างนี้ ก็พอแล้ว ไม่ต้องพูดกันมาก

ประธานวุฒิสภา : เขาสนใจแล้ว พรุ่งนี้จะต้องมีการประชุม กันอีก

พ.ต. ดวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ตั้งแต่แต่สัปดาห์ที่แล้ว โจ้ เขาก็ได้ เขาก็ได้ รัฐสภาพร้อมเต็มอ

ประธานวุฒิสภา : เขาตามเคยก็แล้วกัน ประเด็นจะบัญญัติอีก เขา ๑๔ นาทีก็พรุ่งนี้ ตามที่ส่งมาอีกคนหนึ่งพูดมานั่นเขาเองก็พูดเหมือนกัน ก็ขอตั้งสมาชิกเสนอขึ้นมาเป็นการตรงกันกับท ข่าพเจ้าเห็นในฉางชาพรุ่งนี้ ข่าพเจ้าอยากจะขอความเห็นเหมือนกันว่า พิจารณาวันที่ ๘ นั้นแล้ว พรุ่งนี้เป็น

LIRT

๓ เพราะฉะนั้นขอให้ชกถามอยู่ในข้อนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมาให้กระจ
 ชับ คือแปลว่าให้สั้น เพื่อจะได้มีความพอเพียงและเพื่อให้เสร็จ ถ้า
 สามารถจะเสร็จได้ จะได้เสร็จ คือขอปลัดกยอยนั้นขอเสียที่ว่า รัฐบาลที่
 แต่วมาทำอย่างไรก็ไม่ต้องถามอะไร คือเราถามเพราะรัฐบาลนั้น จะปฏิบัติไป
 ตามนั้นหรือไม่ข้อหนึ่ง และข้อสงสัยในนโยบายที่แถลงมานี้ เมื่อข้องใจสงสัย
 อย่างไม่รู้ในข้อปลัดกยอยนั้น พยายามขอให้ท่านคิดแบ่งแยกเสียทีเดียวว่า ถ้าเป็น
 ข้อปลัดกยอยนั้นแล้วท่านตั้งกระทู้ถามได้ และขอให้ชกแก่ในนโยบายสำหรับวัน
 พุธนี้ให้เสร็จไป ส่วนข้อปลัดกยอยเรายังมีเวลา ก็มาตั้ง กระทู้ถามต่อไปได้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเลิกประชุม และให้ ประชุมต่อไปในวันพุธนี้เวลา
 ๑๕.๐๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๐ น.

กรมการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยามหาธิบดี	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	ผู้ตรวจรายงาน
พระเทพเบญญา	สุรินทร์ ด้พดาก	„
พระนิคินัยประฐาน	สุชนันท์ จิตรกถัก	„
พต.ค. พระยาพิไชยสงคราม	อรวรรณ คุ้มบุญ	„
น.อ. ม.จ. พรปรีชา กมตดาศน์ ร.น.	พิพัฒน์ เอกะโรหิต	„
พระยาภครราชา	จำริญ มัยมปุตระ	„
พ.อ. พระยาศรีพิชัยสงคราม	โชค คุปตะวาทีน	„
พระยาดมัยนครัฐบริรักษ์	อุดม พลอยตั้งวาทย์	„
พระยาอรรณกรมมณฑล	เด็ก จารุณัฐ	„
	ประกาศร์ จันทามัย	„

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการวุฒิสภา

ศรีธรรมมาธิเบศ
ประธานวุฒิสภา

